

elektronická KAPITÁNSKÁ POŠTA

metodický a informační zpravodaj HKVS

číslo 61, prosinec 2019

Aktuálně:

Vyšlo 2. vydání Vodácké příručky!

Metodika:

Kolik tváří má voda?

Sestry a bratři, blíží se Vánoce, doba bilancování pomalu se krátícího roku 2019. Máme být na co hrdí, to si přiznejme hned zkraje. Svobodný Junák trvá již třicet let od poslední a, jak pevně doufám, opravdu poslední obnovy. Za tu dobu jsme ušli řádný kus cesty. Někteří se stihli i narodit, projít oddílem a oddíl převzít i předat, založit rodinu, zplodit děti...:-) Nejen my, ale také naši předchůdci, skauti z předválečné generace, osmašedesátníci i vedoucí z počátku devadesátých let prošli za posledních třicet let dlouhou životní cestu. Všichni ti se hned v začátcích Sametové revoluce (tedy ještě v době, kdy vůbec nebylo jasné, jestli revoluce nebude potlačena násilím a jestli nedojde k občanské válce nebo se dokonce nebude střílet v ulicích jako v Rumunsku) začali scházet a obnovovat skauting. Vodní skauti, jak bylo jejich dobrou tradicí, o pár dní předběhli oficiální obnovu organizace a sešli se již 29. listopadu 1989, dva dny po generální stávce, kdy bylo

jasné, že se opravdu něco děje a je třeba jednat. Bohužel z nejstarší generace bratří a sester, kteří vodní skauting obnovovali, se třicátého výročí dožili jen nemnozí, a tak je to i s obnovovateli ve většině přístavů a středisek. Vzpomeňme na ně s vděčností, že to byli oni, kdo se často už ve starším věku zasloužili, že naše oddíly brzy začaly pracovat po skautsku nebo vznikat. Myslím, že by na nás mohli být hrdí. Úplně před sebou vidím šibalský úsměv hlavního kapitána Jacka, když jsme mu pomáhali „lízat“ a sešívát u něj ve Štěpánské Kapitánskou poštu, vidím Grizzlyho Vosátku, jak pokyvoval hlavou, když nám ve svých skoro jednaděadesáti vyprávěl o tom, jak vypadaly klubovny prvních vodních oddílů v roce 1919 na Střeleckém ostrově, vzpomínám na bratra Pumu, když věnoval kapitanátu nové dělo na Navigamus a rozhlížel se po ostatních, jak žasnou, nebo na Vlastu Páleníkovou, hlavní kapitánku, jakou měla radost z dalších generací skautek a skautů. Vyjmenoval jsem jen zlomek těch, které už dnešní generace kapitanů větší osobně nepamatuje.

Nové poměry s sebou přinesly i mnoho problémů – skauting devadesátých let a výchova dětí byly už trochu jinde než v době poválečné nebo na konci šedesátých let. Názory na koedukaci, třetí princip, moderní výchovu i prosťté generační střety byly mnohdy velmi silné a organizace měla valnou část devadesátých let vnitřními třenicemi názorů poněkud svázané ruce k rozvoji. I to jsme překonali, situace se stabilizovala, a i když máme stále s čím se potýkat, co vylepšovat, můžeme být na těch třicet let hrdí.

Sestry a bratři, za sebe i celý nový HKVS vám přeji poklidné a radostné vánoční svátky a dobrý vítr do plachet v novém roce 2020!

CEDNÍK

Vodácká příručka 10

Není vozík jako vozík 16

Expedice Anna 22

Atlantída, prebud' sa! 36

ZPRÁVY Z HKVS

POSLEDNÍ JEDNÁNÍ KONČÍ- CÍHO KAPITANÁTU

Kapitanát ve složení Cedník, Kulda, Hvězdář a Pumpa se naposledy sešel 7. listopadu. Projednali jsme návrhy na významování a probrali prezentaci HKVS na sraz. Debatovali jsme o tom, co se stane, když je do příštího Kapitanátu jediný kandidát, a na pozici hlavního kapitána či hlavní kapitánky, tj. i člena/členku Náčelnictva, se nehlásí nikdo, ani jsme zatím nikoho nepřemluvili. Ani po skončení setkání jsme neměli jasno, jak se k tomu postavíme, zároveň jsme věděli o váhajících, kteří o kandidatuře uvažovali v případě doplnění našeho týmu nebo některých z nás. Výsledek už všichni znáte a věnuje se mu samostatný článek.

VOLEBNÍ SRAZ VS - ÚSTŘEDNÍ SRAZ KAPITÁNŮ

Proběhl úspěšný volební sraz VS v Pardubicích. Kromě voleb nového HKVS byly v programu srazu také předšňemové diskuze ve dvou blocích se třemi tématy (veškeré informace a podklady najdete v článku na Křižovatce (krizovatka.skaut.cz/predsnevova-diskuze) – každý se tedy mohl aktivně zúčastnit dvou diskuzních témat, připomínky byly odeslány příslušným pracovním skupinám.

KODEX JEDNÁNÍ DOSPĚLÝCH

Diskuzi vedla Viki s Kristýnou Baumovou – Týnkou ze Skupiny

pro ochranu a bezpečí dětí, která téma připravovala. Diskuzi účastníci považovali za velmi dobrou, podnětnou, pomohla Kodexu přiblížit i porozumět mu. Některým zúčastněným pomohla k jejich „vnitřnímu“ přijetí Kodexu. Sněm přijal následující usnesení: *Ústřední sraz kapitánů vítá zavedení Kodexu jednání dospělých, děkuje pracovní skupině Náčelnictva za odvedenou práci a doporučuje zapracování vzešlých připomínek.* Připomínky se týkaly místy nejasných formulací (které Týnka vysvětlila) a pořadí částí Kodexu. Zazněla potřeba vnímat jako velmi důležité své limity a věnovat se prevenci vyhoření.

IDEA VLČAT A SVĚTLUŠEK

Diskuzi vedl Tik. Návrh idey (slibu, zákona, hesla a příkazu) jako celku byl přijat dobře, zejména sjednocení pro holky i kluky, zjednodušení a možnosti pracovat s libovolným symbolickým rámcem. S návrhem slibu byli diskutující v zásadě spokojeni. Nad návrhem zákona byla diskuze největší a vzniklo několik připomínek, nad kterými se většina diskutujících shodla. Chybí v něm pomoc druhým a poslušnost, která je zejména ve vodáckém prostředí důležitá s ohledem na bezpečnost. Část diskutujících by zachovala jen heslo nebo jen příkaz. Sněm přijal následující usnesení: *ÚSK děkuje pracovní skupině za odvedenou práci. ÚSK souhlasí a vítá zavedení nové idey vlčat, světlušek a žabiček a doporučuje zapracování vzešlých připomínek.*

SKAUTING ZA 10 LET

Diskuzi vedla Bobina s Kirim. Různé generace skautů a skautek mají své představy, jak má skauting za 10 let vypadat, což je přirozený jev. Co zaznělo jako důležitý prvek, je potřeba se věnovat roverům a rangers a také jim věřit, že svěřené úkoly zvládnou.

NOVÝ KAPITANÁT

Nově zvolený HKVS ve složení Cedník, Šišule, Hvězdář, Kulda, Škvrně a Decibel se poprvé sešel 20. listopadu. Probrali jsme agendu HKVS a přerozdělili mezi nové členy. Předávání agendy bude probíhat postupně, jak do ní budou noví členové pronikat. Jmenovali jsme Martina Chlada – Flinta vedoucím závodní a ložní komise i pro toto volební období.

KULDA

NAVIGAMUS 2021

TERMÍN: 3.–6. 6. 2021

MÍSTO: u jezera Matylda v Mostě

Pro úspěšné uspořádání Navigamu 2021 potřebujeme obsadit následující pozice v týmu. Hlavním požadavkem je ochota samostatně pracovat, za to nabíjíme nabytí zkušeností a práci ve skvělém týmu.

GRAFIK – příprava grafických po(d)kladů k výrobě propagačních předmětů (šátky, kelímky, trička...), tiskovin (handbooky, diplomy...), plachet, webu.

ZAHRANIČÍ – rozeslání pozvánek zahraničním výpravám, komunikace s nimi před příjezdem, koordinace výprav na akci.

ŘÍZENÍ SLUŽEB – komunikace s SOS, VZS, SZT, domluva podmínek zajištění služeb.

POZOROVATEL – přemýšlíte o pořádání Navigamu 2024? Máte unikátní možnost nakouknout do příprav Navigamu a tím se připravit na pořádání Navigamu 2024.

Zájemci se mohou hlásit přímo Šotkovi a nebo Lůče či na emailu: info@navigamus.cz

VODÁCKÉ DESETIKORUNY K 13. PROSINCI

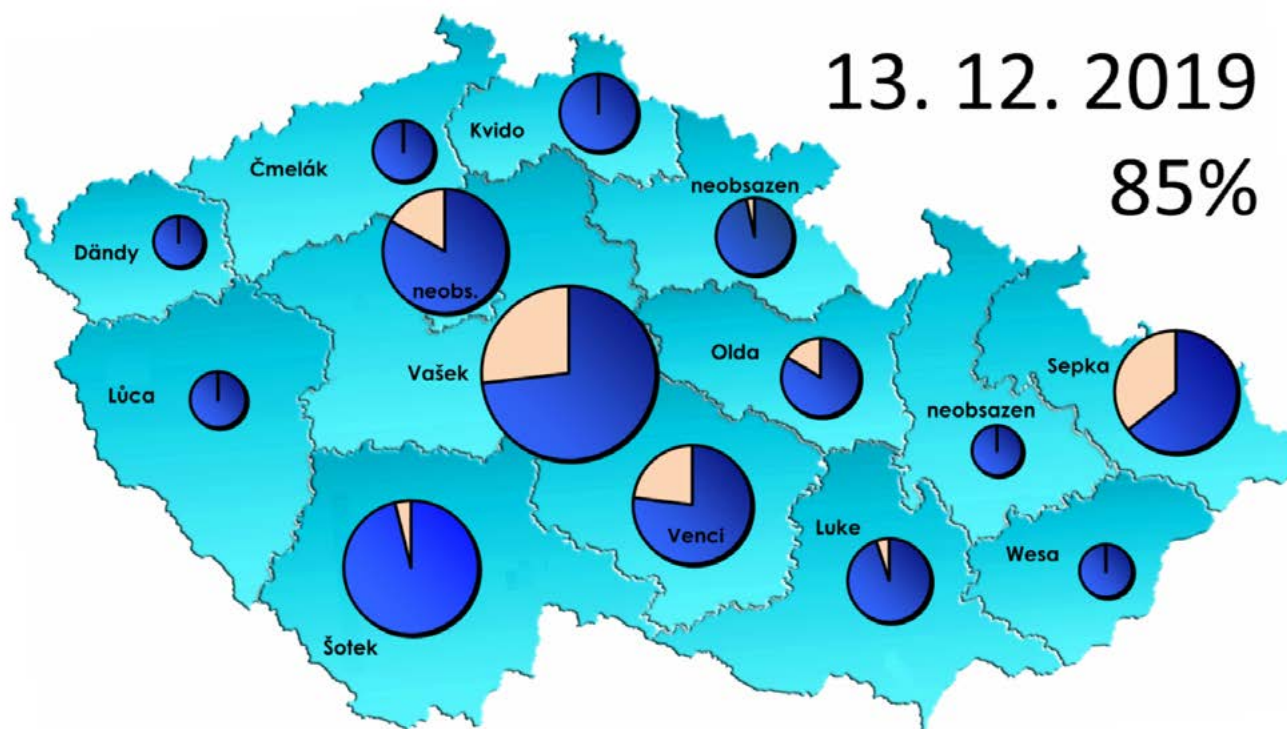
Příspěvky ve výši 10 Kč za registrovaného člena se posílají na účet KVS 2300183549/2010 pod variabilním symbolem 99YY-XXXXX, kde YY je rok a XXXXX je ev. číslo jednotky (pro rok 2019

to u jednotky ev. č. 114.05 bude var. symbol 992011405). V případě platby za více předchozích let je variabilní symbol 9900XXXXX a ideálně roky uvést do zprávy příjemci. Příspěvky je možné zaplatit

i hotově na Srazech VS.

Za všechny „vodácké desetikoruny“ zaslané v duchu hesla „vodáci sobě“ děkujeme.

HVĚZDÁŘ

Stav zaplacených zvláštních příspěvků za rok 2019: kruhové grafy ukazují podíl zaplacených

a nezaplacených příspěvků v kraji. Modré pole označuje příspěvky

zaplacené, vyschlé béžové jsou nezaplacené.

VODÁCKÉ DESETIKORUNY PŘIJATÉ V OBDOBÍ 7. 10. 2019 AŽ 13. 12. 2019:

ev. č.	Přístav/středisko	částka
217.02	středisko Povodeň Benátky nad Jizerou	750 Kč
21A.08	středisko Urgan Zbraslav	160 Kč
313.03	přístav Dačice	220 Kč
411.01	středisko Šedého vlka Cheb	90 Kč
512.01	středisko Jablonec nad Nisou	920 Kč
523.10	středisko ÚTA Nové Město nad Metují	960 Kč
532.07	přístav Sedmička Pardubice	1 020 Kč
813.02	středisko Havířov	120 Kč
816.14	přístav Eskadra Ostrava	1 310 Kč

Z TOHO PLATBY ZA ROK 2020

532.12	středisko Polaris Pardubice	300 Kč
--------	-----------------------------	--------

NÁŠ STARO/NOVÝ RYBNÍČEK HKVS

V našem malém českém rybníčku se opět po třech letech rozvířila vodní hladina volbou členů HKVS. Nejdříve byl dlouho klid před bouří. Znáte přece takové to očekávání změny počasí, o které víte, že musí přijít, a cítíte jej až v kostech. Pak to trochu víc fouklo, až to rozešlo mlhu a rozvlnilo rákosí. Vlny nepatrně zvířily i bahno na dně rybníčku. Ta podzimní volební přeháňka však naštěstí neměla dlouhého trvání. A k úlevě všech vodních tvorů a vodních skautů ani nenadělala žádné škody. Nakonec se brzy vyčáslilo a všichni si uvědomili, že jsou vlastně rádi, když i další dny budou plynout v poklidu dnů minulých.

Staro/nové členy HKVS asi není potřeba moc představovat, když většina z nich nám již o sobě všechno prozradila v některém z minulých čísel Kapitánské

pošty, nebo se naopak teprve budou noví členové HKVS rozkoukávat. Proto jsme jim položili zatím jen tři stručné otázky – první otázkou by měli prozradit něco k sobě, druhou něco k nám vodním skautům a tou třetí něco k dalšímu členu HKVS...

Ahoj CEDNÍKU, s čím vstupuješ dalšího volebního období 2019–2022 jako staronový hlavní kapitán vodních skautů?

Ahoj Míro, to jsi mě přepadl. Abych se přiznal, nevstupuju tam zatím s ničím. Změna mého docela odhodlaného rozhodnutí nekandidovat se udála v řádu minut před volbou, jak si asi mohli i všimnout ti, kteří na sněmu byli. Tudíž nemám nic moc rozmyšleného a zcela pevně jsem přesvědčen, že nebudu už kapitanát a skauty upřednostňovat před ostatními věcmi v životě a někdy i v práci. Očekávám, že když jsme konečně v šesti komplet, což já ještě jako hlavní kapitán nezažil, že ubude jednotlivcům práce a navrátí se více spokojenosti, ne jen honění,

co nestíháme a chtěli bychom. Očekávám, že i když to bylo z mé strany netaktní a neprofesionální – ale moc nevím, jak jsem měl stihnout to udělat jinak – tak na nás Hodonínský Pytlík nezanevře a poplujeme svorně dále.

Můžeš nám říct, co nového od tebe mohou očekávat vodní skauti v nejbližších letech?

Mohou očekávat asi více realistického, klidnějšího Cedníka, co ale stále bude rád jezdit na vodu, pomáhat v bazénu, užívat si svítící oči frekventantů kurzů a občas asi více hudrajícího na některé, stále se opakující nešvary v organizaci. Pak snad také Cedníka, který se dost věcí naučil a bude síly napínat jen těmi směry, kde má pocit, že to má smysl. No, to asi není zrovna volební řeč, co?

Co očekáváš od své nové zástupkyně Elišky Čapkové Ebelové – Šišule?

Novou krev. Nadšení, nové nápady od člověka, který je v Junáku dostatečně dlouho, má za sebou zkušenosti s pořádáním velkých akcí, rozhled, a taky, to

● CEDNÍK S NOVÝMI ŠÁTKY

● ŠIŠULE NA PLAVBĚ

nevím, jestli mohu říct tak naplno – fyzioterapeutku, která mi případně rovnou poradí a ukáže, co dělat, když si zase vlastní blbostí něco udělám či pochroumám záda či rameno ;-)

Ahoj ŠIŠULE, s čím vstupuješ do Kapitanátu?

S chutí k práci a své realizaci, těším se na součinnost s ostatními členy HKVS.

Můžeš nám říct, co nového podle tebe mohou očekávat vodní skauti v nejbližších letech?

Pokračování rozběhlých projektů, případně jejich dotažení, v nastaveném směru – zdokonalování vodáckého vzdělávání,

● ŠIŠULE LEKTORKOU

rozšiřování materiální základny s ohledem na potřeby přístavů...

Co očekáváš od svého hospodáře Jana Fischera – Hvězdáře?

Jeho běžné fungování – v případě Hvězdáře to znamená nadšení, vysoké nasazení a profesionalitu.

Ahoj HVĚZDÁŘI, s čím vstupuješ dalšího volebního období 2019–2022 jako staronový hospodář HKVS?

Už delší dobu cítím, že se ženu příliš kupředu a zůstávají za mnou nedotažené věci. Proto bych chtěl přibrzdit a začít vyklépat kostlivce za skříní.

Můžeš nám říct, co nového mohou od tebe očekávat vodní skauti v nejbližších letech?

V tomto roce vznikly takeláže Černá eskadra – chci, aby vyvrcholily víkendovými kurzy samovýroby. Dále bych byl sám velmi mile překvapen, kdyby se nám povedlo dotáhnout myšlenku univerzální skautské lodi pro dospělé P590 Freya.

Co očekáváš od nové přístavné Kláry Klinderové – Škvrněte?

Škvrně je ze silného přístavu, má čerstvou zkušenost z vedení oddílu a má cit pro vzhled výstupů. Bude se jistě ozývat ve chvílích, kdy já budu jen krčít rameny.

● HVĚZDÁŘ – 3 JEZY 2019, AUTOR FOTOGRAFIE: PETER STRUCKEL

● ŠKVRNĚ – JACHTINGEM TRÁVÍ
HODNĚ VOLNÉHO ČASU

Ahoj ŠKVRNĚ, s čím vstupuješ do HKVS?

Rozhodně s elánem :)

Můžeš nám říct, co nového podle tebe mohou očekávat vodní skauti v nejbližších letech?

V nejbližších letech vodní skauty čekají další skvělé akce – Navigamus, Skare a spousta kvalitních kurzů.

Co očekáváš od své přístavné Jany Karaové – Kuldy?

S Kuldou nás čeká dokončit některé rozjeté výchovné projekty a začít nové. Nadále spolu budeme pokračovat v eKP, ale rády najdeme parťáka – co třeba ty?

● ŠKVRNĚ, AUTOR FOTOGRAFIE:
MARTINA ADAMOVÁ – SEPKA

Ahoj KULDO, s čím vstupuješ dalšího volebního období 2019–2022 jako staronová členka HKVS?

Chtěla bych, aby nový kapitánát fungoval jako sehraný tým, ve kterém se všichni budou cítit dobře. Abychom všichni měli pro sebe tak akorát práce, která nás bude bavit. S tím souvisí i to, že je potřeba nastavit spolupráci s příslušnými skupinami na ústředí tak, aby bylo jasné, na čem, jak a kdy máme pracovat, co se od nás očekává a naopak co můžeme čekat my.

Můžeš nám říct, co nového mohou od tebe očekávat vodní skauti v nejbližších letech?

No to nevím, co nového... asi že budu veselejší a odpočatější? Zajímavější Kapitánskou poštu, protože se zdá, že máme posilněnou nevyčerpanou redakční radu s novými nápady, a kvalitní a inspirativní srazy vodních skautů, protože opět máme stabilní fungující programový tým a hlásí se nám nadšení místní pořadatelé.

Co očekáváš od nového přístavného Matyáše Ebela – Decibela?

Decibel vede oddíl, takže očekávám, že posílí Kapitanát v těch programových věcech, co děláme hlavně pro děti a pro vedení oddílů. Zároveň čekám, že mě zachrání, až web nebude dělat to, co já po něm chci.

Ahoj DECIBELI, s čím vstupuješ do Kapitanátu?

S respektem k dobré práci všech předcházejících Kapitanátů, se kterými budeme chtít nechtít srovnávání. A taky s kopou pozitivní energie.

Můžeš nám říct, co nového podle tebe mohou očekávat vodní skauti v nejbližších letech?

Tak například více pramic Černé eskadry na našich vodách :) a sušší řeky :(

Co očekáváš od svého hlavního kapitána Davida Svobody – Cedníka?

Silnou vizi pro vodní skauty!

● DECIBEL A ŠIŠULE – DOKONČENÍ KAPITÁNSKÉ ZKOUŠKY

● KULDA SE SYNEM, AUTOR FOTOGRAFIE: VÍT ZÝKA – KVÍTEK

ČLENY A ČLENKY NOVĚ ZVOLENÉHO HKVS VYZPOVÍDAL MIRA

30 LET OD OBNOVENÍ

První schůze obnoveného HKVS se uskutečnila již 22. listopadu 1989, o týden později 29. listopadu vydali členové HKVS důležitý dokument, podobný současnému programovému prohlášení. Tehdejší Kapitanát začal pracovat v tomto složení:

- Ing. Zdeněk Hájek – Jack, zást. hl. kapitána
- MUDr. Jiří Zámečník, CSc. – Tauto, tajemník HKVS
- Josef Heřmánek – Medvěd
- Jiří Kostkan
- Běla Hájková
- Eva Heřmánková – Želva
- Vladimír Cvrček – Vežír
- Josef Štok – Bimbo, hlavní kapitán (omluven pro nemoc).

Od té doby se vystřídali na postu hlavního kapitána VS: Zdeněk Hájek – Jack, Vladimír Cvrček – Vežír a David Svoboda – Cedník. V Kapitanátu se vystřídal a mimo to pomáhalo mnoho dalších osobností, najdete je v tabulce na webu <https://vodni.skauting.cz/slozeni-hkvs> (odkaz na konci stránky – pomozte nám tabulku doplnit!).

Pojďme se nyní za těmi 30 lety HKVS ohlédnout na půdorys tehdejšího programového prohlášení:

1. HKVS znovu obnovuje svoji činnost se začleněním do organizační struktury Junáka jako metodicko-organizační útvar pro výchovu mládeže ve vodním skautingu.

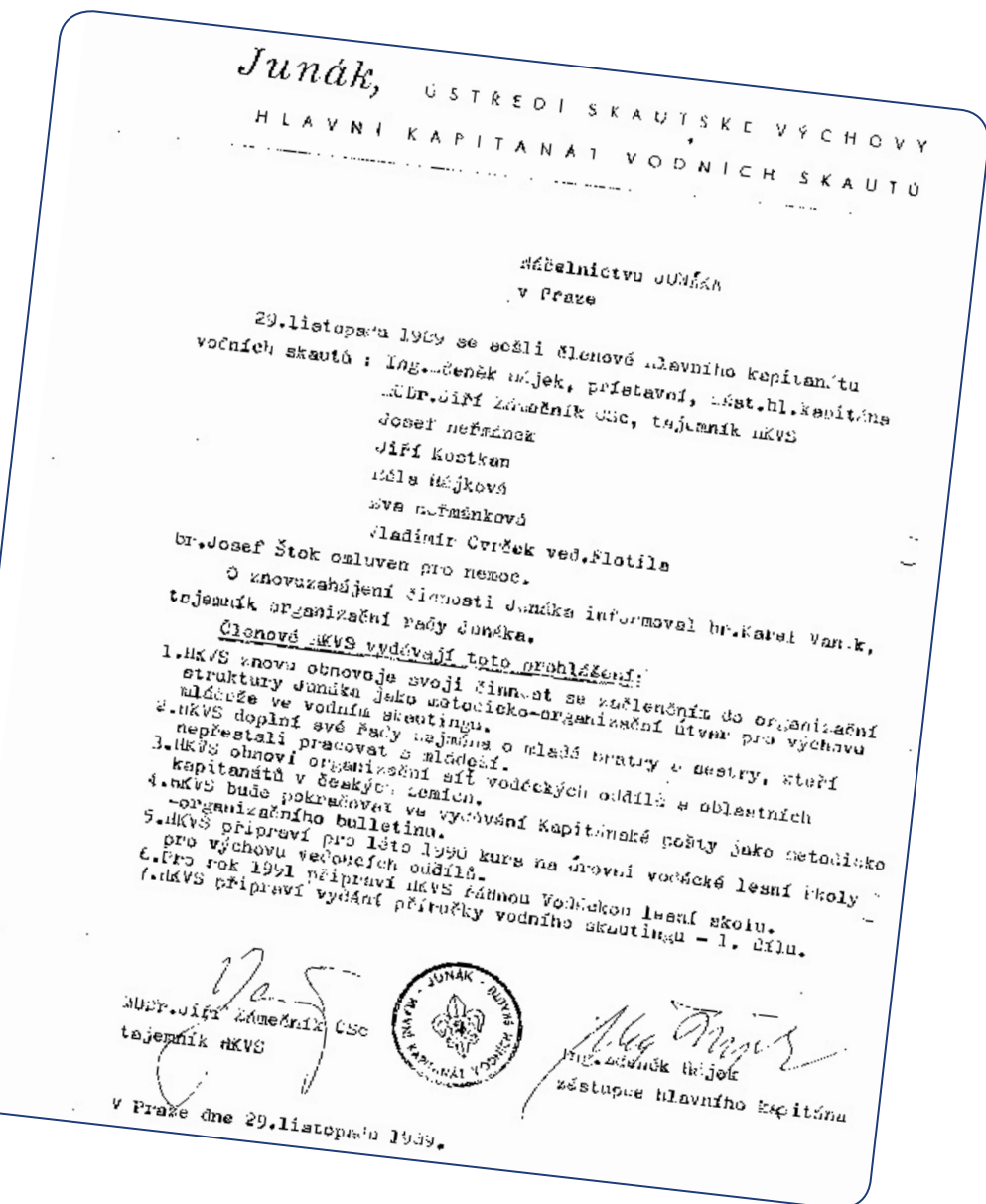
Do roku 1996 byl HKVS stále navázán jen na Náčelnictvo chlapeckého kmene. V dívčím kmenu byly jen ty vodačky, které tam byly zvoleny. V roce 1996 byl schválen Statut HKVS jako jednotky se specifickým výchovným zaměřením. V roce 2008 byl přijat Řád vodních skautů. Dokumenty (v aktuálním znění) naleznete na webu <https://vodni.skauting.cz/spisovna>. V rámci genderové vyváženosti byli vodní skauti první, kdo oficiálně pořádali koedukovanou lesní školu, první, kdo do znaku přidali trojlístek a první, kdo zavedli, že hlavní kapitán musí mít zástupkyni ženu nebo kapitánka muže.

2. HKVS doplní své řady zejména o mladé bratry a sestry, kteří nepřestali pracovat s mládeží.

Po dvaceti letech pauzy bylo velmi důležité, aby ve vedení Junáka, potažmo HKVS, byli ti, co současným dětem rozumějí. V Junáku jako celé organizaci ani v jeho nejužším vedení tento názor nešířili všichni, jak můžete zhlédnout v novém filmu Hledání lilie. Uspořádejte ve vašich jednotkách a obcích promítání (www.skautskyinstitut.cz/30-let-svobody)! Jak zapojit film do programu oddílu, najdete v článku na [Křížovatce](http://Krizovatce).

3. HKVS obnoví organizační síť vodáckých oddílů a oblastních kapitanátů v českých zemích.

Oddíly a přístavy vodních skautů jsou nedílnou součástí organizační sítě Junáka, ale Organizační řád Junáka již od roku 2005 definuje samostatnou metodickou síť vodních skautů. Se svými 28 přístavy, 159 oddíly a 4617 osobami je vodní síť počtem i strukturou

srovnatelná s pomyslným dalším skautským krajem. Ve většině krajů máme krajské kapitány či kapitánky, kteří jsou členy krajských rad, pokud jsou zvoleni krajským sněmem.

4. HKVS bude pokračovat ve vydávání Kapitánské pošty jako metodicko-organizačního bulletinu.

Z bulletinu neboli přehledu zpráv a jednoduchého věstníku se z Kapitánské pošty stal respektovaný časopis, který již mnoho let drží vysokou úroveň. Od roku 2010 je vydávána pouze elektronicky, ale i díky tomu putuje snadněji do všech koutů České republiky i do zahraničí.

5. HKVS připraví pro léto 1990 kurz na úrovni vodácké lesní školy pro výchovu vedoucích oddílů.

V roce 1990 byly obnoveny srazy kapitánů a kapitánek, první

skautské sliby, vůdcovské zkoušky, kapitánské zkoušky. V současnosti již pravidelně pořádají vodní skauti čekatelské lesní kurzy Námořní akademii a Seals, Zkoušky vodáckého minima na Kapkách (v různých místech ČR), aby se vodácké vzdělání dostalo opravdu všem, kteří po něm žijí.

6. Pro rok 1991 připraví HKVS řádnou Vodáckou lesní školu.

V roce 1991 proběhla na Lavičkách na Dalešické přehradě 5. LŠVS, která se posléze opakovala téměř pravidelně v dvouletých intervalech. Kapitánská lesní škola vodních skautů je nejdůležitějším vzdělávacím kurzem, jehož absolventé je vhodná pro řádné vedení oddílů vodních skautů. To však neznamená, že jej mohou mít splněný jen vodní skauti. Svým zaměřením, přesahy i zcela jedinečnou náplní je již po mnoho let i velmi

atraktivní lesní školou pro mnoho vůdců, kteří nosí skautskou košili v pískové barvě. Právě běží přihlašování na KLŠVS 2020.

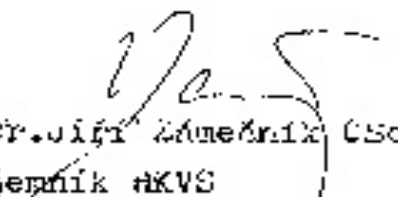
7. HKVS připraví vydání příručky vodního skautingu – 1. dílu.

V r. 1997 vyšla knížka Z deníku kapitána od Mirko Vosátky – Grizzlyho, která navazovala na jeho původní publikaci Vodáci, ahoj! i na jeho zkušenosti s rovingem. Publikace byla konzultována, doplňována a místy i inovována jednotlivci kolem hlavního kapitánátu a hlavním kapitanátem prodávána vodním skautům. Vodácká příručka nakonec spatřila světlo světa až v roce 2017, ale zato kompletní. Do té doby byly k dispozici její nejrůznější části a podpurné materiály z jednotlivých kurzů v rukopisech. V listopadu 2019 vyšlo její druhé rozšířené vydání.

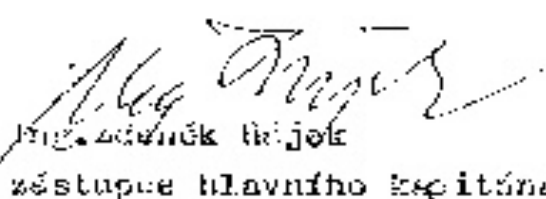
Prohlášení zblízka → →

Členové HKVS vydávají toto prohlášení:

1. HKVS znovu obnovuje svoji činnost se začleněním do organizační struktury Junáka jako metodicko-organizační útvar pro výchovu mládeže ve vodním skautingu.
2. HKVS doplní své řady zejména o mladé bratry a sestry, kteří nepřestali pracovat s mládeží.
3. HKVS obnoví organizační síť vodáckých oddílů a oblastních kapitanátů v českých zemích.
4. HKVS bude pokračovat ve vydávání Kapitánské pošty jako metodicko-organizačního bulletinu.
5. HKVS připraví pro léto 1990 kurz na úrovni vodácké lesní školy pro výchovu vedoucích oddílů.
6. Pro rok 1991 připraví HKVS řádnou Vodáckou lesní školu.
7. HKVS připraví vydání příručky vodního skautingu – 1. dílu.

Mgr. Jiří Zámečník, CSC
tajemník HKVS

Mgr. Zdeněk Krátek
zástupce hlavního kapitána

V Praze dne 29. listopadu 1989.

VODÁCKÁ PŘÍRUČKA KE KAPITÁNSKÉ ZKOUŠCE V DRUHÉM, ROŠÍŘENÉM VYDÁNÍ

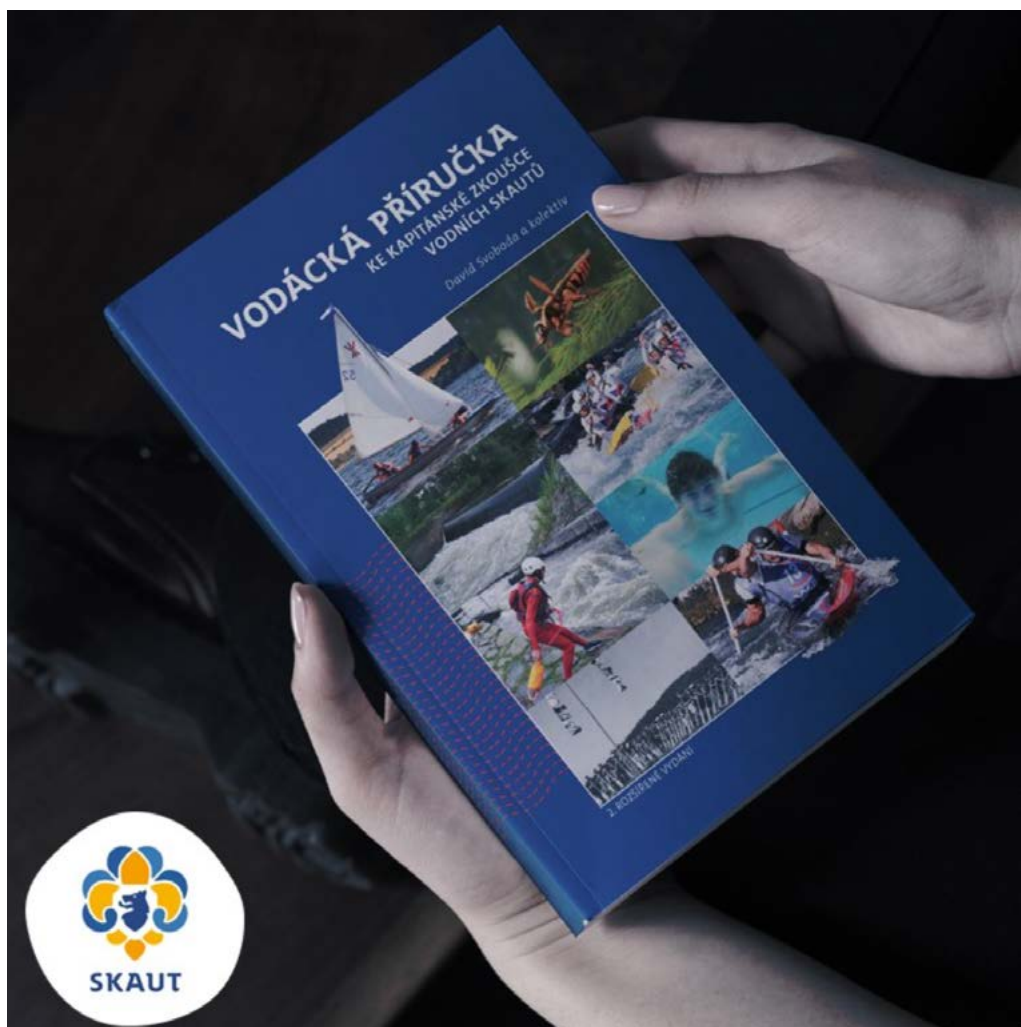
Vychází rozšířené a opravené vydání Vodácké příručky, která shrnuje vše, co by měli znát a umět vedoucí – kapitáni a kapitánky vodních skautů. Je to publikace, jejíž první vydání z roku 2017 bylo rychle rozebráno a ohlas předčil i neoptimističtější očekávání autorů.

Autoři měli před sebou nelehkou volbu, a to dotisknout rychle stávající text, nebo některé části aktualizovat, místy rozšířit a upravit podle došlých připomínek, nových zkušeností a praxe. Zvolili náročnější variantu a v příručce přistoupili k některým úpravám.

CO JE V NOVÉM VYDÁNÍ JINAK?

Doplňili a vyměnili jsme některé obrázky a schémata v částech 1–3, doplnili část o kanoistice, zejména kapitolu o technice jízdy na stand-up paddleboardu, kterou jsme připravili ve spolupráci s Českou Federací Stand Up Paddle (část 4), opravili některé zastaralejší postupy a nafotili někde vhodnější obrázky v části o záchraně (část 5), zkontrolovali aktuálnost právních předpisů v části 6, precizovali jsme některé nejasnosti v textech v části o přípravě a vedení vodácké akce (část 7), přepracovali podle aktuálně zrevidovaných stezek, plaveb a ostatních vodáckých doplňků příslušné texty v části metodika (část 8), místy jsme aktualizovali část 9 o vodním skautingu, doplnili text o jachtingu o některé postupy a vybavení, které se stávají běžnou součástí plachtění na lodi P550, a provedli dílčí revize ve zbývajících částech příručky.

Na četná přání jsme přistoupili k vytvoření rejstříku, který najdete

na konci knihy před obsahem. Za práci na rejstříku bychom rádi vyjádřili upřímný dík skautovi Pavlu Savinovi ze 4. oddílu VS v Praze, který jeho přípravě věnoval několik dní a nocí před odesláním příručky do tiskárny.

Doufáme, že vylepšené druhé vydání bude přínosné i těm, na které se již nedostalo z vydání prvního, a že Vodácká příručka bude dobrým pomocníkem začínajícím i zkušeným vedoucím vodáckých oddílů.

DAVID SVOBODA – CEDNÍK
A KOLEKTIV AUTORŮ

neklebe celou plochou po hladině. **Chodidla** jsou rovnoběžná a osově paddleboardu, se špičkami ve směru jízdy. Častou chybou jsou špičky k sobě, nebo naspak více od sebe. **Nohy** jsou v jedné úrovni, rozkročené na šíř ramen. Širší rozkročení k otáčením plaváku není stabilnější a brání správnému pohybu při pádování. Kolena jsou nad kotlíky mírně od sebe a mírně pokrčená, připravená reagovat na žití a nenomální vodní hladiny. Žláda jsou rovná, nehrbá se, křík a hlava v předložení zad, neovrstujeme bradu, oči směřují vpřed.

Stabilita a biomechanika na paddleboardu

Celá stabilita se stejně jako při správném držení těla odvíjí od postoje na **chodidlech**. Stojí se na jejich celé ploše, tzn. na třech bodech – pod pákern, pod malíčkem a na patě. Paddleboard odhalí špatné držení těla velmi rychle, ale je také klíčem k tomu, jak tento zlozvyk napravit. Za mnohými bolestmi těla je nerovnoměrné zatížení plochy chodidel, které může za dlouhodobé kotlíky, ztuhlá kolena, výtlačné kyčelní klouby, bolesti zad a neschopnost dle stát nebo sedět přes zabílkované křivky až např. po migrény. Trojbodový systém je základem stability, který se vyplácí používat jak při chůzi po zemi, tak při pádování na otáčkách. K dosažení jistoty při pádování se stále je také nutné správně zapojení svalů. Tedy zadních stehenních svalů, břišních svalů a středu těla (sore), tzn. hlubokých břišních svalů, pánevního dna a bránice a hlubokých zadových svalů (mrtvědí). Nejzákladnějším projevem nesprávného pádování je bolest zad z nedostatečného zapojení středu těla a „zahán“ záběru rukama. Úspěšně začátečníci si nejspíše musejí zvyknout na tento nový pohyb, později by nemělo pádování na paddleboardu způsobovat žádné bolesti, kromě běžné unavenosti svalstva na břicho, stehna a tricepsích na pažích.

Tip: Štěrka s negativní emoce se nejlépe fyzicky vypráží při jízdě na paddleboardu, zvláště při pádování a neohrožení reagovat na nečistě situace. Na paddleboardu, stejně jako u všech ostatních činností je třeba být svědomitý, ústřední a mít v jízdy radost.

ZÁBĚR VPŘED

Záběr vpřed je základní záběr a jeho správné ovajení je velmi důležité. Má čtyři části.

Při **natažení pro záběr** horní ruka spočívá volně na hlavě pádla, celé tělo se natahuje dopředu ke špičce plaváku a následuje ponoreni celého listu pádla do vody. Na tento pohyb také reagují kolena, stehna a boky jemným vyprážením, testovatými ztuhlí. Obzime na

VELKÝ PODZIMNÍ VÝPRODEJ

až
90%
SLEVA

vyklízíme sklady
více než 70 produktů

SKAUT

skaut.cz/obchod

Na skautském obchodě byly spuštěny velké slevy. Podívejte se, co všechno můžete pořídit pro oddíl, středisko, nebo pro sebe za pár korun. Jedná se především o publikace a knihy, ale také třeba samolepky, video, záložky, razítka, placky, trička, hry. Najdete tu také několik novinek! Akce platí do konce roku, nebo do vyprodání zásob.

VÁCLAV HELÁN: ŽÍT SE MŮŽE, PLOUT SE MUSÍ. 50 LET NA ŘEKÁCH.

Do redakce Kapitánské pošty přišla knížka s prosbou, abychom ji nabídli vodním skautům. Tak jsem se do ní začel a nabízím

krátkou recenzi. Knižka je psaná lehkou, beletristickou formou a shrnuje vodácký život autora ve formě krátkých kapitol, chronologicky seřazených střípků od vodáckých začátků až po současnost. Začátek se věnuje autorově působení ve Slávii VŠCHT v Pardubicích a postupně přes kapitoly o výletech na vodu, trénování na singlu, kajaku i deblu popisuje sjezdy i závodění od Doubravy, přes Čeněkárnu dále do Rumunska i jinam. Čtení rychle ubíhá, dozvídáme se, jak fungoval vysokoškolský sport, jak se jezdilo s kluby na VTJZ (analogie dnešních ČPV). Dále přes povinnou vojnu, založení rodiny až k dnešním dnům, srovnávání přečpané Vltavy s dřívějším i výlety s dětmi. Kniha je

doplněna mnoha obrázky a fotografiemi, na konci doplněna seznamem splutých řek s odkazy v textu, vodáckých slovníčkem a „Jedenáctem kotrčníků a háčků“. Starší a pokročilí mohou zavzpomínat na své vlastní začátky, ti mladší se dozvědí, jak se jezdilo v sedmdesátých a osmdesátých (devadesátých) letech. Úplní nevodáci se mohou místy v kapitolách občas ztratit, ale jen někdy. Knižku doporučuji jako příjemné čtení na zimní dovolenou, kdy se nedá jet na vodu:-).

Václav Helán: Žít se může, plout se musí. 50 let na řekách. Vydal Václav Helán – 2 Theta, Český Těšín. 200 stran, formát B5, vázané, náklad 1000 výtisků, cena neuvedena (na eshopech 227–282,- Kč)

CEDNÍK

PŘEDPLATNÉ PÁDLERA - PRO VŠECHNY S PÁDLEM V RUCE

Představ si perfektní vodácký vánoční dárek, který dokáže udělat radost minimálně 5x za rok... No jasně, je to vodácký časopis Pádler. Proč ale udělá radost 5x za rok? Protože poprvé někomu dáš pod stromek dárkový certifikát (ten si při objednání časopisu vytiskneš zdarma) na předplatné a pak mu 4x přijde časopis... A proč minimálně 5x? Protože předplatné hned můžeš darovat jako dvou nebo tříleté. Tak neváhej a val to očihnout na náš eshop <https://eshop.svetbehu.cz/produkt/casopis-padler/>

DALŠÍ TIPY REDAKCE NA VÁNOČNÍ DÁRKY

STOLNÍ HRY

Z BLÁTA DO LOUŽE

Se svým zvířátkem se snažíte co nejrychleji dostat skrz herní plán, ale jediné pravidlo říká, že dopředu to nejde! Svým skokem do vedlejší kaluže vždy vyšplouchnete ostatní zvířátka a často i sebe, což je přesně způsob, jak se přiblížit svému cíli. Tato indiánská detektivka vás naučí číst ve stopách. Komu patří a kterým jdou směrem?

Plná verze

<https://matymoves.com/produkt/infludance-classic-aneb-z-blata-do-louze/>

Cestovní verze

<https://matymoves.com/produkt/cestovni-infludance-classic/>

KÁMEN NŮŽKY PIRÁTI

TOTOHU svou jednoduchostí a herním principem připomíná notoricky známý rozstřel „Kámen, nůžky, papír“. Místo těchto 3 základních možností však

máte k dispozici hned 6 různých lodí. Hra má neuvěřitelný spád, protože každá loď má svou dlouhodobou kariéru a v každém kole se buď přiblíží svému cíli, nebo dostane zásah. Záleží jen na tom, kterou loď zrovna zahraje soupeř!

Plná verze

<https://matymoves.com/produkt/totohu/>

Cestovní verze

<https://matymoves.com/produkt/cestovni-totohu/>

ZVÍŘÁTKA V LESE

Ateliér v lese maluje naučné sady pro benjamínky. Aktivity jsou přizpůsobené dětem, které se pomalu začínají zajímat o písmena a čísla a také se rádi něco o zvířatech dozvědí.

<https://www.ateliervlese.cz/>

OBLEČENÍ

VESELÉ PONOŽKY

Ponožky s motivem plachetnic, kdy každá ponožka je jiná.

www.dedoles.cz/ponozky-jacht

KRAVATY, MOTÝLCI ALE I DÁMSKÉ KRAVATY

Pánské i dámské tmavomodré Twin kravaty s puntíky a se světlemodrými kotvami. Twin kravaty šijí ze dvou různých látek tak, aby se zajímavě doplňovaly jak vzorem, tak barvou. Pánské:

<https://www.bubibubi.cz/twin-kravata-tmavomodra-s-kotvami-e1041.htm> nebo dámské:

<https://www.bubibubi.cz/modra-damska-kravata-s-kotvami-e1113.htm>

LAHVE

SKLENĚNÁ PRO STARŠÍ

Skleněná láhev dostupná ve třech velikostech s dřevěným víčkem v neoprenovém obalu s motivem lodičky nebo záchranného kruhu může být skvělou volbou pro opatrné cestovatele, kteří nechtějí nosit PET lahve, ale potrpí si na kvalitě.

<https://www.drinkit.cz/eshop/>

PLASTOVÁ PRO MLADŠÍ

Výrobce Zdravá láhev znáte už ze Skare 2019, kde věnovali mnoho krásných lahví s námořnickým motivem mladší kategorii závodníků.

Zdravá láhev je vyrobena z materiálu speciálně vyvinutého pro lékařské a farmaceutické účely. Hlavní přednosti jsou: snadná údržba, ochrana proti zápachu a plísní a nezávadný materiál bez ftalátů.

Dostupná na různých eshopech – design námořnický, vodní svět apod.

OD OBLEČENÍ PO KVĚTINÁČ

UAX „I LOVE YACHTING“ NA CO-KOLIV

Český výrobce oblečení nejen pro volný čas. Ručně a s láskou vyráběné potisky na mnoho produktů. Co třeba vyjádřit svou lásku na... www.uax.cz

- SKLENĚNÁ LÁHEV – DRINK IT

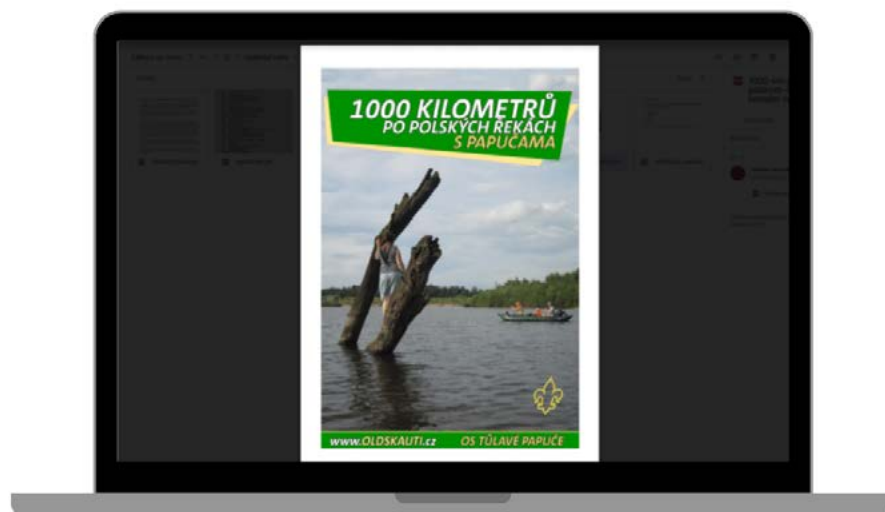
tipy pro Vás sesbírala ŠKVRNĚ

1000 KM PO POLSKÝCH ŘEKÁCH

www.OLDSKAUTI.cz a OS TŮLAVÉ PAPUČE vydali pro vlastní potřebu publikaci, která má 246 stran a obsahuje popisy srpnových plaveb po polských řekách v letech 2012–2019. Mimo 395 fotografií zde jsou i textem zachyceny plavby po deseti řekách:

- WDA
- ZBRZYCA a BRDA
- BÓBR a KWISA
- WARTA
- PILICA
- SAN
- DRWĘCA
- BUG

Kniha je elektronicky ke stažení na <http://oldskauti.cz/vydavame-1000-km-po-polskych-rekach>

SVĚT NENÍ DOKONALÝ, ALE NĚKTERÉ PLACHETNICE SE DOKONALOSTI MOHOU BLÍŽIT

RS Feva – nejrozšířenější dvouosádková plachetnice na světě s více jak 6000 loděmi na všech kontinentech si našla cestu do skautských oddílů nejenom v zahraničí, ale od letošního roku i u nás.

Kromě moderního designu pocházejícího z mekky jachtingu, z Anglie, nabízí Feva kromě tradiční hlavní plachty a kosatky atraktivní jízdu s genakrem, prostorný samovylévací ergonomický kokpit pro 2–3 osoby a bezúdržbový materiál trupu. S Fevou můžete jezdit všude, na širší řece, na jezerech, ale i na mořských vlnách (loď je certifikována pro kategorii C).

RS Feva naplňuje tři hlavní aspekty ideální kombinace pro sport a zábavu dětí, ale i dospělých:

A) TÝMOVÉHO DUCHA, SKUPINOVOU SOUDRŽNOST A SPOLUPRÁCI.

V rámci posádek a klubů můžeme vidět skupiny dětí rozdílného věku, které dokáží úspěšně spolupracovat a pomáhat si jak na břehu, tak i na vodě. Feva nabízí velkou variabilitu při sestavování posádek, není nutné dodržet systém malý kosatník/velký kormidelník. Na Fevě mohou začínat i starší děti a mládež, pro kterou jsou již ostatní mládežnické lodní třídy z hlediska váhy, výšky a stáří nevhodné.

B) FYZICKÝ I PSYCHICKÝ VÝVOJ.

Prakticky na každém mladém jachtaři, který jezdí více než dvě sezony na Fevě, je jednoznačně vidět pozitivní vývoj vpřed.

C) SPORTOVNÍ VÝKONY.

České posádky dokáží při intenzivní přípravě konkurovat nejlepším posádkám světové úrovně a dosahují nadprůměrných výkonů ve srovnání s jachtaři z jiných lodních tříd. Asociace lodní třídy ráda pomůže všem novým zájemcům

formou společných tréninků a soustředění, které se konají na vodách po celé naší republice.

Fevu a její veškeré příslušenství si lze bez problémů pořídit v ČR. A to jak starší lodě v cenových hladinách do 40 tisíc Kč, tak i nové plachetnice se speciálními slevami pro skautské oddíly.

www.rssailing.cz

www.rsfeva.cz

NENÍ VOZÍK JAKO VOZÍK, ZVLÁŠTĚ TEN NA LODĚ

Začínající oddíl vodních skautů se dříve či později začne potýkat s problémem, jak převážet své lodě za vodou, která skutečně teče, je jí tam dost nebo je prostě jen trochu jiná a láká k vodácké výpravě. Výhodou oddílů s dlouhou historií mohou být zděděné vozíky z předchozích desetiletí různé podoby a různého technického stavu, které však v mnoha případech jsou již na pokraji své životnosti. A tak jedni i ti druzí čas od času začnou řešit zcela zásadní problém. Kde, jak a za kolik zakoupit nový přívěsný vozík pro své lodě.

Sdílené zkušenosti či výskyt moudrých starších členů oddílu či střediska, kteří mají technické myšlení, zkušenosti, známosti na správných místech u správných lidí, nebo umí navíc svařovat různé kovové materiály, je téměř k nezaplacení. Ruku ale na srdce, kolik z nás potkalo až takové štěstí.

Následující příspěvek není jednostranným doporučením. Šlo mi především o to posbírat všechny dostupné informace, zkušenosti a předat je dál. Třeba pomohou nebo alespoň hledající posunou dopředu. Nebylo by samozřejmě na škodu, kdyby tyto řádky vyvolaly diskuzi či snahu podělit se i o své zkušenosti. Můžete si také po přečtení tohoto článku projít dostupné fotogalerie například ze 3 jezů či Navigamu, kde je mnoho vozíků ostatních oddílů vodních skautů a přístavů nepřímou zachyceno, a inspirovat se i tam ve způsobu uchycení lodí a v technických parametrech jednotlivých přívěsů.

Tento článek je primárně určen spíše menším začínajícím oddílům, jejichž flotila nečítá více než 4 pramice P550, nebo využívají

menšího počtu plastových kánoí – oddílu s přibližně 30 aktivními členy. Také předpokládám, že kapitáni či kapitánky, pomocníci z řad rodičů či známých oddílů, mají k dispozici spíše osobní automobil s běžným tažným zaří-

že si stačí pouze vybrat. A pak bohužel je nutné i za své představy zaplatit. Člověk by měl ale zvážit, co opravdu potřebuje. S vyššími nároky na vozík samozřejmě bude i stoupat cena vozíku.

zením a řidičské oprávnění nevyšší než základní „B“. Předpokládám také, že se daný oddíl netopí zrovna v penězích od sponzorů či netěší nadstandardní péči střediska/přístavu.

Kde jsou ty časy, kdy řešení koupě nového vozíku bylo velmi jednoduché a mělo v zásadě jen několik možností. Výběr vozíků byl velmi omezený z hlediska nabídky trhu a rozšířena byla spíše samovýroba, která se pak tak nějak s pomocí dobrých známých zlegalizovala. V dnešním světě vyhlášek a pravidel, které navíc upřesňuje Evropská unie, je tento přístup pro mnohé nepřekonatelným. Na druhou stranu je výběr přívěsných vozíků natolik široký,

V úvodu si tedy musíme položit několik základních otázek:

- Kolik máte na daný přívěsný vozík a jeho vybavení finančních prostředků dohromady – pokryje vám nákup grant, peněžní dar od vděčných rodičů nebo spřátelená firma a sponzoři, finanční dotace obce nebo vás zaštití domovské středisko/přístav. Budete se snažit cenu vozíku tlačit co nejvíce dolů a způsoby uložení lodí budete řešit postupně, nebo musí být částka za vozík i s veškerým příslušenstvím konečná?
- Co především budeme na přívěsném vozíku vozit – jiná je délka pramic P550, kánoí

nebo využíváte i jiné lodě – například rychlostní pramice, kajaky apod.? To je především určující i pro nosnou konstrukci na vlastní loď, která bude buď součástí konstrukce vozíku přímo z výroby, nebo bude do ložné plochy vozíku umístěna dodatečně?

- Bude vám sloužit přívěsný vozík jen k převozu vašich lodí, nebo jej plánujete využít i pro jiné potřeby oddílu? Vzhledem k ceně vozíku je často velká škoda, když jeho užitná hodnota končí právě jen u převozu lodí jednoho typu.

Co by nás tedy při výběru vhodného vozíku na loď mohlo zajímat:

TYP VOZÍKU

S ohledem spíše na menší finanční možnosti je nejnižší kategorií vozíků typ O1, nebrzděný, jednonápravový. Kategorie O1 má nejvyšší přípustnou hmotnost maximálně 750 kg, kategorie O2 již 3500 kg (v této kategorii musí však být již všechny vleky brzděné). Nebrzděné vozíky jsou výhodné především kvůli své nižší pořizovací ceně, ne vždy nejlevnější řešení však bývá také nejlepším. Od maximální hmotnosti 750 kg je nutné si odečíst vlastní hmotnost vozíku (užitná hmotnost nákladu může být okolo 400 – 500 kg).

Jednonápravový vozík může být vhodnějším při přepravě lodí především z důvodů menších otřesů a pomůže šetrnější plynulé jízdě s loděmi. Doporučuji však vozík

doplnit o rezervní kolo pro případ defektu, který nás může potkat kdekoli a kdykoli, vždy však ve chvíli, kdy se to nejméně hodí.

V dnešní době je také možné si vybrat mezi přívěsnými vozíky, jejichž kola jsou schována pod ložnou plochou. To umožňuje snadnější přístup k převáženému nákladu, ale vzhledem k naší potřebě je tato možnost řešení spíše nevhodná pro menší stabilitu. Daleko vhodnější je umístění kol vedle ložné plochy. Sníží se tím především těžiště převáženého nákladu.

I samotné uložení kol má dnes několik možností. Vedle nejrozšířenějšího kloubového zavěšení kol je možné zakoupit vozíky s listovými péry, které mají také své nezapomenutelné výhody.

Při převozu nadměrných nákladů, kde předpokládáme, že *náklad bude přesahovat hranu ložné plochy*, je nově nutné počítat také s předpisem č. 48 Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK OSN) o „Jednotném ustanovení pro schvalování typu vozidel z hlediska *montáže zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci*.“ Ve znění tohoto předpisu je

totiž nutné, aby hraniční plochy obrysových a brzdových světel na konci vozíku byly viditelné nahoru i dolů minimálně v úhlu 15°, směrem ven v úhlu 80° a dovnitř osy vozíku 45°. U světel schovaných pod přesahujícím nákladem toho často dosaženo nebylo. Výpomocí může být výsuvná tzv. „vana“ zadního osvětlení. U tohoto řešení však se snižuje světlost pod vozíkem a zvláště na železničních přejezdech, nájezdech či velké nerovnosti terénu může dojít ke komplikacím.

Dle dalšího předpisu č. 55 bude možné již vozíky *osazovat trubkovou ojí o maximální délce 1530 mm od ložné plochy*. Navíc se trubkové oje užívá pouze do 2,5 m délky ložné plochy, kvůli stabilitě. Nad délku oje 2,5 m je nutné využít již oje typu „V“, která zároveň slouží i jako podpěra ložné plochy.

DÉLKA A HMOTNOST NÁKLADU

U pramic P550, s délkou 550 cm, největší šířkou 120 cm a hmotností okolo 60 kg máme jiné možnosti převozu počtu lodí a možnosti úvazu než u kánoí s obvyklou délkou okolo 450 cm, šířkou od 80 až 90 cm a hmotností okolo 40 kg.

Ne všechny oddíly vodních

skautů samozřejmě využívají ke své činnosti skautských pramic P550, nicméně vzhledem k tomu, že se jedná o nejoblíbenější plavidlo vodních skautů, které navíc podporuje právě posádkový systém, dovolíme si počítat i s tímto předpokladem.

Skautská pramice P550 s délkou 5,5 m není zrovna krátký náklad. I s nejdelšími vozíky budete stále pravděpodobně přesahovat za zadní okraj vozíku alespoň o 70 cm. U kánoí to bude o trochu méně.

POČET LODÍ A PŘEVOZ DALŠÍHO VODÁCKÉHO VYBAVENÍ

Je samozřejmě příjemné kromě 4 pramic P550 převážet ve svém vozíku i další vybavení, kterým mohou být pádla, vesty, sudy na osobní věci či táborové vybavení. Při převozu 4 pramic je možné uvažovat o zatížení vozíku okolo 250 kg. Další nezanedbatelnou hmotnost však bude tvořit i nosná klecová či stromečková konstrukce na loď, pravděpodobně svařovaná z železných profilů s několika „fochy“, jejíž hmotnost pravděpodobně nepřesáhne 100 kg.

VOLITELNÉ VYBAVENÍ VOZÍKU

Vozík však nemusí mít nutně ložnou plochu, nicméně s ní získá i mnohem větší užitnou hodnotu nejen při přepravě samotných lodí, ale i jakéhokoliv jiného nákladu i materiálů – čehokoliv, co oddíl zrovna potřebuje, jak už jsem výše zmiňoval.

O důležitosti rezervního kola ve vybavení vozíku jsem se již zmiňoval. Praktičnost manipulačního kolečka na oji vozíku ocení každý okamžitě při přesunu vozíku bez auta. Mezi velmi praktické vybavení patří i možnost sklopného nejen zadního čela, ale i předního čela, kterým zvýšíme opět užitnou délku nákladové plochy.

Velmi praktickým vybavení jsou opěrné nohy, kterými je možné vozík stabilizovat při nakládce i vykládce lodí. Pokud je vozík vybaven těmito nožkami ve všech

svých rozích, pak je pohyb dětí okolo vozíku mnohem bezpečnější.

NOSNÁ KONSTRUKCE NA LODĚ

V případě, že se rozhodnete vybavit svůj nový vozík dodělanou konstrukcí na převoz lodí, bude se nejspíše jednat o klecovou konstrukci. Na tomto místě je vhodné upozornit, že vozík bude pravděpodobně homologován bez této nadstavby. V okamžiku technické kontroly tedy bude nutné vozík této konstrukce vždy zbavit. Je důležité také počítat s tím, že nákladem vozíku s přidanou klecovou konstrukcí nejsou jen samotné loď či vybavení, ale i vlastní klecová svařovaná nebo montovaná konstrukce. Technicky vzato by tedy neměla být trvale pevně spojena s vlastním vozíkem, aby nebyla považována za nedílnou součást přívěsu.

Prakticky do konstrukce z vhodných svařených železných profilů jsou vloženy a upevněny loď. A to vše je považováno za celý náklad vezený na vozíku vhodným způsobem připevněným k vlastní ložné

ploše vozíku. Dražší vozíky z výroby již určené pro převoz lodí mohou mít nosnou konstrukci jako svou součást. Zde ovšem přicházíme o variabilitu využití vozíku, kdy snesení konstrukce nemusí být tak snadné.

Při zadání výroby klecové nosné konstrukce pro převoz lodí se vyplatí popřemýšlet o možnostech variabilního posouvání jednotlivých vzpěr, aby bylo možné vozit nejen pramice P550, ale i jiné loď, např. plachetnice, kánoe či kajaky stejně pohodlně.

VELIKOST LOŽNÉ PLOCHY VOZÍKU

Běžný přívěsný vozík s nejčastější ložnou plochou 1250 × 2060 mm (tedy 2 europalety) je nevyhovujícím z důvodu délky vozíku. Náklad v podobě pramic, popř. kánoí s délkou od 4,5 do 5,5 m a delším má své předozadní těžiště zcela mimo osu kol. Tím dochází buď k nepřiměřenému nadzvedávání oje (řešení zatížení přední části pomocí různých závaží, těžších batožin apod. není zcela ideální a vždy možné). Samotná tažná zařízení u běžných aut jsou navíc

● AUTOR FOTOGRAFIE: ARCHIV RETRA BRANDÝS, PROTOTYP VOZÍKU

konstruována především na tah břemene (vozíku na kolech), nicméně svislé zatížení tohoto těžného zařízení je mnohem menší – okolo 75 kg. U nejčastěji prodávaných vozíků s šířkou ložné plochy okolo 1250 mm je také nutné počítat se skutečností, že na dno tohoto vozíku se pramice se svojí šířkou nevejde, když má být navíc umístěna ještě v doplněné klebové konstrukci. Proto je doporučována šířka vozíku na přepravu lodí P550 spíše 150 cm. Díky širší ložné ploše se zvýší i samotná stabilita vozíku.

TROCHA DOPRAVNÍ TEORIE

Zákon o silničním provozu, který upravuje pravidla pohybu osobních automobilů s přívěsnými vozíky, má číslo 361/2000 Sb. (novelizovaný zákonem 297/2011 Sb.). Spojování vozidel do jízdních souprav s přípojnými vozidly pak řeší vyhláška č. 341/2014 Sb. (včetně schvalování technické způsobilosti a technických podmínek provozu vozidel na pozemních komunikacích).

Společná délka jízdní soupravy (dle výše uvedeného zákona a vyhlášky) – auto a přívěsný vozík – nesmí přesáhnout 12 m. Provozní hmotnost je hmotnost prázdného vozidla a vozíku (hmotnost vozidla, včetně paliva a kapalin, vybaveného standardním vybavením dle specifikace výrobce). Užitečná hmotnost je nosností vozíku. Za okamžitou hmotnost pak

považujeme skutečnou hmotnost soupravy v danou chvíli na komunikaci. Celkovou hmotností je nejvyšší povolená hmotnost vyjadřující součet provozní a užitečné hmotnosti.

Osobní automobily jsou řazeny do skupiny motorových vozidel skupiny B a jejich nejvyšší povolená hmotnost nepřevyšuje 3500 kg a max. 8 míst k sezení kromě řidiče. Řidič osobního automobilu přitom může řídit jízdní soupravu (auto a vozík) převyšující celkovou hmotnost 3500 kg do 4250 kg, ale jen v případě řidičského oprávnění v rozšířeném rozsahu – tzv. harmonizačního kódu 96 (podmíněn doplňkovou zkouškou v autoškole). Pokud celková hmotnost soupravy je nad 4250 kg, nestačí řidičské oprávnění skupiny B ani rozšíření o kód 96, ale již oprávnění B + E.

UPEVNĚNÍ KONSTRUKCE A LODÍ K VOZÍKU

Podvěšení lodí je z hlediska „pohodlí“ a šetrnosti vůči lodím vhodnější. V praxi však jsou lodě většinou položeny na jednotlivých vzpěrách a v lepším případě podloženy navíc něčím měkkým či pružným. Ve vybavení vozíku na lodě by mělo být ideálně také dostatečné množství kvalitních kurtén. Při pořizování vozíku je dobré počítat i s pořízením kvalitního vázacího materiálu. Přečnávající část lodí by měla být označena, a to při nákladu přečnávajícím o 1

m, z boku o 40 cm okraj obrysových světél. Přečnávající náklad je nutné označit červeným praporečkem o rozměrech 30 × 30 cm, nejvýše ve výšce 1,5 m nad rovinou vozovky.

ZÁVĚREM

Možná jste si už svůj vozík vybrali, sehnali na něj peníze a zbývá jen zakoupit a spokojeně užívat. Pro vás si dovolím jen doplňující informace.

Při přihlášení nového vozíku do evidence vozidel po nákupu vám prodejce dodá fakturu, velký technický průkaz a dočasnou převozní značku. Do 10 dnů (po kterou platí převozní značka) je nutné vozík přihlásit na příslušném odboru dopravy, kde kromě faktury za vozík a velkého technického průkazu předkládáte i zelenou kartu ručení (mohou a nemusí vám zařídit při nákupu přívěsu). Dopravní inspektorát vám poté přidělí registrační značku a nálepkou STK. Při nákupu nového vozíku již není potřeba další technické kontroly. Mějte však na paměti, že při

nákupu nebrzděných přívěsů je první prohlídka od zaregistrování vozíku po 6 letech a každá další po 4 letech. U brzděných přívěsů je první prohlídka po 4 letech a každá další po 2 letech.

Při vyšších nárocích oddílu na počet či hmotnost lodí je nutné počítat i s vyššími náklady

na vozík, s omezenou možností připojit tento vozík k běžnému osobnímu automobilu i k omezenému počtu možných řidičů, kteří by mohli loď případně přepravit svým autem.

Výše popsaná specifikace vozíku je určena pro začínající oddíl. A tento vozík na loď by se v dalším vývoji oddílu mohl stát jedním z mnoha užívaných vozíků či menší alternativou k případnému dalšímu většímu vozíku při vyšších nárocích.

Osobní zkušenost

Nechali jsme se inspirovat přířevy, které používá mimo jiné Vašek Zedínek a přístav RETRA Brandýs a pořídili vozík s ložnou plochou 1500 mm × 4000 mm, jednonápravový s odpružením na listových pérech. Konečná cena vozíku se specifickým vybavením

byla okolo 45.000,- Kč. Nosná konstrukce na loď nás vyšla přibližně na 10.000,- Kč. Předpokládáme, že jsme tak získali vozík s velkou užitnou hodnotou, který je schopný převážet nejen naše loď, ale i jakýkoliv další materiál.

MIRA HAVLÍK

Na tomto místě je potřeba poděkovat. V rámci přípravy článku jsme technické možnosti vozíků pro vodní skauty řešili především s těmito lidmi:

Oldřichem Nováčkem

firma VezeKo

email: oldrich.novacek@veze-ko.cz,

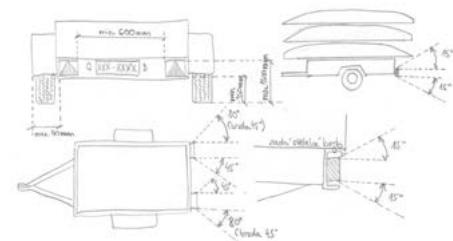
tel.: 566 503 414

Davidem Chmelařem

firma PřívěsyHK

email: info@privesyhk.cz,

tel.: 773 101 80

- obrázek ve velkém rozlišení najdete v příloze...

KOLIK TVÁŘÍ MÁ VODA?

S vodou si můžete hrát i čarovat, dělat vědecké pokusy, tvořit výtvarná díla, objevovat, co všechno umí a kde se skrývá. Je všude – v oblacích i pod zemí, v rostlinách i v našich tělech. Poznat její význam pro život na Zemi je možná pro jeho zachování klíčové. Máme pro vás metodiku plnou inspirace, jak to všechno přiblížit dětem.

Na velkém obrazu jezírka můžete třeba rozpohybovat zvířata u vody. Stačí je vystříhat, podlépit podle návodu a správně umístit. Kdo koho uloví?

Podobně lze na obrazu domu hledat, kde všude vodu používáme, a s pomocí slámy nebo brček vytvořit potrubí, kudy voda teče do domu a z domu.

Celkem devět takových obrazů – pracovních listů – obsahuje velký nástěnný sešit *Devatero studánek*. U každého z nich budete s dětmi přemýšlet, dívat se a pátrat, stříhat, lepit, ptát se i odpovídat nebo také vyprávět. Najdete tu vždy velký obrázek a k němu malé obrázky na

vystřížení, které ten velký doplní či rozpohybuje. Můžete ho také obohatit přírodninami, aby byl plastický.

V každé „studánce“ je voda trochu jiná a ukrývá další kousek poznání. Voda je živá, když budí ze spánku semínka. Je věčná ve svých proměnách na zemi, nad

zemí i pod zemí. Je čarovná, když zrcadlí svět, a živelná, když se vylíje ze břehů. Tvoří velký kus světa, a přitom na mnoha místech chybí. Sucha přibývá, studánky ubývají. To vše můžete v našich Studánkách objevovat. Chcete-li vidět, jak to funguje, pusťte si video <https://www.youtube.com/>

[watch?v=gYqqEDdxZdw.](https://www.lipka.cz/lipka?idk=zbozi515)

Jak jste už možná poznali, aktivity jsou vhodné pro předškolní věk a děti v prvních třídách základní školy.

HRY, ZKOUMÁNÍ I TVOŘENÍ NA CELÝ ROK

Pokud se tématu vody chcete věnovat hlouběji, můžete čerpat inspiraci z obsáhlejší metodiky *Studánky víly Rozárky* <https://www.lipka.cz/lipka?idk=zbozi515>. Najdete v ní mnoho praktických námětů na aktivity s dětmi, od výtvarných přes badatelské, dramatické až k pohybovým. To vše v devíti kapitolách, 100 stranách, 20 pracovních listech, jednom velkém obraze a několika pohádkových vyprávěních. Zkrátka, je to všestranný a ucelený soubor, vhodný třeba na celoroční hru. A protože byl tvořen pro pedagogy ve školách, začíná každá kapitola přehledem cílů (po učitelsku „očekávané výstupy“), ke kterým skrze popsání činnosti vede.

A JAKÝCH ŽE JE TĚCH DEVĚT TAJEMSTVÍ VODY?

První: Voda se nikdy nikam neztratí. Tady děti pochopí, jak funguje koloběh vody a poznají její elementární vlastnosti.

Druhé: Voda probouzí život. Ano, je to tak, bez vody by nebylo života – je součástí všech rostlin a živočichů a ani semínko bez vody nevzejde. Děti proto zkoušejí třeba klíčit semínka, potrápí květiny suchem, vyzkoušejí, jak rostliny na vodu reagují.

Třetí: Les je tátou studánek a pramenů. Les je totiž zásobárnou vody, ze které se rodí všechny potůčky. Dokáže zadržet vodu a my se dozvídáme, jak to dělá, jaký to má význam pro krajinu i pro lidi.

Čtvrté: Rosteš jako z vody. Tohle pořekadlo má v sobě velký kus pravdy. Voda je nezbytnou součástí všech organismů, včetně toho lidského. Víte, že jsou naše těla z vody ze 60–70 %?

Páté: Čistá voda je nad zlato.

Čistá voda totiž není samozřejmost, i když bychom si mohli myslet, že je, když nám bez potíží kdykoliv teče z kohoutku. O vodu je třeba pečovat, čistit ji, šetřit jí. I když se neztratí voda, čistá pitná voda není zdaleka přístupná všem lidem na Zemi.

Šesté: Každý nemá dobrou vodu k pití. Na mnoha místech světa je vody nedostatek a ubývá jí. A ještě častěji je potíž s jejím znečištěním. Co ho způsobuje a kterých částí světa se to týká?

Sedmé: Voda je dobrý sluha, ale zlý pán. Voda je totiž živel. Umí přijít jako povodeň, splavovat hlínu z polí, ba i odnášet celé domy. Můžeme ji my lidé zkrotit? Nebo alespoň dělat něco pro to, aby nám napáchala co nejmenší škody?

Osmé: Ve vodě mám spoustu přátel. Rybníky, řeky i moře jsou plné života. Stačí zalovit sítkou nebo otočit kámen v potoce, a dobře se dívat. Vodní havěť je pestrá a zajímavá a nějakou

můžeme objevit v kdekjaké louži.

A deváté: Voda čaruje. Vyčaruje duhu, kreslí na okna, leskne se, zrcadlí.

Pojďme vodu lépe poznat, pohrát si s ní, zažít ji – také proto, abychom o ni chtěli a uměli lépe pečovat.

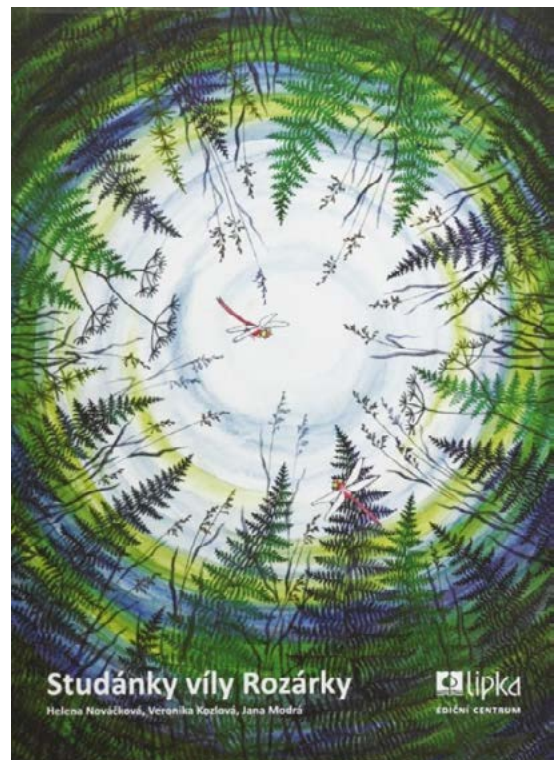
A jen na vysvětlenou: *Studánky víly Rozárky* a *Devatero studánek* patří k sobě. Doporučujeme používat obě publikace současně, tak jako my jsme je současně vytvářely. Ale každé z nich je připravené tak, abyste je mohli dobře využít samostatně. Devatero studánek je taková jednodušší verze – pro každého rodiče, který chce s dětmi

strávit pár tvořivých chvil a povídat si s ním o vodě.

Ať vám naše studánková voda přinese hodně objevů a nejednu kouzelnou chvíli!

LENKA KOPÁČOVÁ, LIPKA –
ŠKOLSKÉ ZAŘÍZENÍ PRO ENVI-
RONMENTÁLNÍ VZDĚLÁVÁNÍ
BRNO

Všechny naše metodické publikace a hry najdete na www.lipka.cz/e-shop

EXPEDICE ANNA

Když jsem byl poprvé skoro před patnácti lety poprvé na Aljašce na rybářské lodi v Beringově moři, spal jsem ve spacáku a kapalo na mě kolem netěsnících vazáků skrz palubu, vzpomínal jsem na skautské výpravy a protékající celtu a vůbec mi to nevadilo. Nebo jsem spal v gumovém oblečení ve chvílích volna, jen tak na zemi, a za bouřky jsem se tulil k hrnci s rejží, co jsem uvařil, aby se nevysypala, a vůbec mi to nevadilo. Na záchod jsme chodili na kýbl, lepší než si kopat polní lopatkou díru jako někde na výpravě. Sprcha jen když jsme se přivázali k některé větší lodi, co nás zásobovaly. Celý den a skoro celou noc na palubě ve větru a dešti a v ostrém slunci, jako když jsme putovali na dlouhých cestách po horách. Když mi hodili lano, abych přivázal loď, snadno jsem to udělal, protože těch pár důležitých uzlů jsem si pamatoval z oddílu. Také mě hned od začátku nechali řídit loď, protože viděli, že se snadno orientuju v mapě. Najednou spousta věcí začala dávat smysl. Všechny ty vědomosti a zkušenosti nabyté v oddíle, které se v dnešní době můžou zdát

trochu nepraktické, najednou na jiném místě dávají velikou výhodu. Člověk si uvědomí, že svět je pořád veliký, že většina planety je stejně pořád divočina bez signálu

a internetu. Že zvládnete bez problémů fungovat na malém místě s pár lidmi celý měsíc, aniž byste se podívali z lodě ven na pevninu.

- NA RÁHNĚ ZLEVA LAJSNA, ŠPAGÁT, PALEČEK, MICHAL, ŠIMON, HRABOŠ, VÁCLAV, GURU A NA PALUBĚ STOJÍ ŠKVAREK. NORTHEIMSUND.

Že umíte táhnout za jeden provaz. Jsou to pořád věci, které se cení a z kterých vznikají skvělá přátelství na celý život.

Když jsem se před pár lety zamýšlel, do čeho bych se pustil dál, napadlo mě pořídit loď a dát možnost ostatním lidem zažít to, co jsem měl možnost zažít a užít si já. Plavbu na staré lodi, která je prosycená geniem loci, kde vám vaše představivost nedá v noci spát a sníte o tom, jaké příběhy a lidské osudy se odehrály s touto lodí. Nádherné plavby, kdy zapadající slunce mění barvy okolních divokých hor, které se odráží v hladině jako zrcadlo. Dny, kdy fouká tak, že se vám svírá něco v břiše, když loď pluje ve vlnách a na horizontu se slévá moře s nebem v jednu

šedivou barvu. Práci na palubě s ostatními z posádky, kdy taháte plachty ručně lanama a po staru je vyvazujete na vazáky a odřené ruce radši schováte do kapsy, aby to ostatní neviděli. Pak držíte kormidlo a plujete s lodí a kluci vám přinesou hrnek kafe a teplou polévku. Dny, kdy je bez větru a vedro, že skáчете do vody, abyste se ochladili. Večery v kajutě po dobrém jídle a s kytarou. A ráno když si přivstanete a vše je zbarvené do růžova, ostatní ještě spí a vy si nahodíte vlasce do vody a zkusíte chytit tresku nebo makrelu, abyste mohli na ostatní pokřikovat, že jste jim chytli něco k snídani.

A tak jsem pořídit v Norsku Annu. Byla to chuděrka, skoro se potápějící s rozbitým motorem,

zatékající palubou, uvnitř úplně vybydlená, s odlupující se starou barvou, s prohnilou přední palubou a vlastně nic na ní nefungovalo. Ale líbila se mi. Není totiž jako ostatní staré lodě, jakých je spousta. Annu postavili v roce 1907 jako polární loď na plavby na Svalbard a do ledu. Postavili ji jako slavnou Fram, aby ji led nerozdrtil a odolala mu. Jedno žebro vedle druhého, silné fošny na obšívce, double ender. Je jako ledovec, to, co není vidět a je pod hladinou, je víc než to, co je nad vodou. Vyplovali s ní na lov tuleňů a polárních medvědů až do šedesátých let. Má 15 metrů na délku, 5 metrů na šířku a váží 40 tun.

Asi za rok a něco jsem ji dal dohromady. Pravdou je, že když jsem mezi mnoha kamarády rozhlásil, že jsem pořídil v Norsku loď a pokud mi chce někdo přijet pomoci, bude vítaný, přijeli vlastně jen kluci z našeho bývalého skautského oddílu. A tak jsem přišel na nápad, že vlastně skauti jsou moje vysněná, nejlepší posádka. Že jsou to lidé, co nebudou fňukat, když se počásí nevydaří, že si vše užijí ať je krásně nebo zima, že se každý rád chopí kormidla, lana nebo třeba pánve v kuchyni nebo štetce na natírání. A taky, že mám vůči skautingu tenhle malý dluh, který bych rád splatil tím, že dám dál to, co umím.

Poté, co jsem se setkal s Hvězdářem, jsme se domluvili, že zkusíme první zkušební skautský camp

na Anně. Kluci přiletěli v září do Bergenu. Paleček, Václav, Škvarrek, Guru, Michal, Šimon a Hraboš čekali na konečné tramvaje, kde jsem je vyzvedl. Za luxusního deště jsme prošli starým městem kolem Bryggen a kolem přístavu k molu, kde jsem měl vyvázanou loď. Všechny batohy jsme naskládali do strojovny a šli jsme se schovat do hlavní kajuty a dát si večeři. Seznámili jsme se a rozlosovali jsme místa na spaní. Pak došlo na zabydlování se a inventuru zásob (tekutých i pevných). Vytáhli jsme mapu a udělali první předběžný plán, kam poplujeme. Pak jsme seděli a vykládali si do pozdního večera. Druhý den ráno kluci vyrazili na prohlídku do města a dokoupení některých, opomenutých zásob. Když se vrátili, udělal jsem prohlídku lodě a cvičně jsme si vytáhli plachty a řekli si, kdo co bude mít na starost. Anna je stylem oplachtění gaffový ketch. Ale momentálně jsme mohli používat jen kosatku, stehovku a hlavní plachtu. Mizzenovou zatím nepoužívám, jelikož se musí ještě vyspravit stěžeň.

A pak jsme se odvážali a vypluli. Anna má samozřejmě motor, starý Mercedes ze sedmdesátých let, šestiválec, přibližně 180 koňských sil. Propluli jsme kolem Bergenu k Sotře, kde jsme zkoušeli chytat ryby. Jelikož foukalo z jihu, rozhodli jsme, že vyrazíme na sever. Na lodi je každá výhoda současně nevýhodou. To, že je Anna

● ŠPAGÁT A VÁCLAV PŘIPEVŇUJÍ HLAVNÍ PLACHTU

široká stabilní loď do špatných podmínek, je současně i její nevýhodou, protože proti větru jí to moc nejede. Vpluli jsme do Hjeltefjordu a uháněli pod plachtami. Docela se rozfoukalo, frčeli jsme asi 7 uzlů na zrefované plachty. Zrovna když jsem si říkal, že bychom měli hlavní plachtu asi stáhnout, tak se trhla. Před tím už zvládla i silnější vítr, ale stalo se. Já stál u kormidla a kluci se hned chopili lan a plachtu stáhli. Václav to stihl i vyfotit. Jo, když má kapitán dobrou posádku, nemusí na nikoho hulákat a každý ví, co má dělat. Dál jsme pluli jen na stehovku, a jelikož se už blížil večer, vpluli jsme do zátoky u Misje. Propluli jsme úzkým kanálem a já hledal místo, kde se vyvážeme na noc. Našli jsme pěkné velké molo v závětří. Pár místních přišlo na pokec a nabídli nám, že si můžeme

● HRABOŠ VESLUJE NA DINGHY, OPRAVA DINGHY - HRABOŠ A GURU,

● ANNA VYVÁZANÁ V EKNES

● VÁCLAV NA PŘÍDI

půjčit jejich malý motorový člun a jet zkusit ještě chytat ryby. Což využil Hraboš a Václav. Ostatní sundávali trhlou plachtu a vařila se večeře. Večer v teple u kamen s kytarou a něčím na zahřátí.

V noci vítr nepolevil a ani ráno, takže jsme vypluli na stěhovku a stejně jsme zase uháněli. Obepuli jsme ostrov Askoy a zastavili v malém přístavu u bývalé vojenské pevnosti Herdla. Kluci se šli projít po okolí a prozkoumat pár bunkrů. Když se vrátili, vypluli jsme dál, jelikož s odlivem bych si sedl v přístavu na dno. Stočili jsme se na jih, v podvečer jsme v jedné zátocy chytali ryby, takže jsme pár makrel na večeři nakonec nachytali. Na další kotviště jsme dopluli až za tmy. Vyvázali jsme se u starého kamenného mola u poloostrova, kde byla také pevnost, již od vikingských dob.

Další den jsem domluvil opravu plachty. Kluci rybařili, šli na výlet na horu a na houby a taky se pustili do posledních oprav staré, dřevěné dinghy, co mám na lodi. Václav, Paleček a já jsme spustili gumový člun, naložili plachtu a přepádlovali na druhou stranu

zátoky. Šli jsme po silnici pár kilometrů do vesnice, kde je stará opravná plachet. Vrátili jsme se na oběd. Vypadá to, že letos nasbíráme víc hub, než nachytáme ryb. Když jsme se všichni sešli na lodi, vypluli jsme směrem Osterfjord. Plachtu opraví do dvou dnů, což je tak akorát, abychom udělali okruh kolem ostrova Osteroy, kde je to stejně tak úzké, že se tu moc plachtit nedá. Na noc jsme zakotvili v Eknes u mola, kde je pár starých dřevěných domků a také pomníček jednomu norskému kapitánovi, co za druhé světové války kapituloval minolovku, která plula mezi Shetlandy a norským pobřežím. Říkali tomu „Shetland Bus“ – z Norska převáželi uprchlíky před nacismem a zpět do Norska vozili agenty a zbraně.

Ráno si někteří dopřáli koupáčku, a pak jsme už pluli hlubokým, úzkým fjordem mezi skálami a hustými lesy až do Mostrau-men. Nádherná zátoka. Propluli jsme úzkým průlivem do bývalého jezera, které se kdysi při prudkých deštích protrhlo a spojilo se s mořem. V podvečer jsme zakotvili v zátocy. Spustili jsme na vodu

gumový člun a opravenou dřevěnou vesličku, na které jsme se střídali a veslovali po zátocy a chodili na břeh. Zase jsme našli spoustu hub, víc než jsme nachytali ryb. Noc na kotvě.

Pluli jsme dál kolem Osteroye, cestou jsme se zastavili v malém městečku u obchodu a na noc zakotvili v zátocy u Indre Arna.

Další den jsme se vrátili do Malého Bergenu, kde jsme došli vyzvednout opravenou plachtu, a jen co jsme se vrátili na loď, už jsme frčeli zpět do Bergenu vyzvednout ještě jednoho do posádky, Lajsnu, mého bývalého vedoucího z oddílu. Při plavbě do Bergenu jsme na stěžeň navázali opravenou plachtu. Ve městě v přístavu jsme se zavázali u mola, kde na nás Lajsna už čekal. Kluci vyrazili ještě doplnit zásoby. Když už jsme byli skoro všichni na palubě, přijel harbor master a vyhnal nás od mola, že tam prý připlouvá veliká jachta. Jen co jsme se odvázáli a odpuli, na molo dorazil zbytek posádky. Udělali jsme okruh přístavem, počkali, až ta veliká jachta dománěvruje, a nabrali opozdilce na palubu. Vyrazili jsme směrem na jih. Za tmy jsme dopluli do pěkného

● VODOPÁD HESJEDALSFOSSEN

malého přístavu na jihu ostrova Sotra. Po dobré večeři a Lajsnov doplnění zásob s ohnivou vodou jsme si užili večer s kytarou.

Samozřejmě, že když potřebujeme plout na jih, fouká proti nám. Ráno jsme se věnovali rybaření a pak jsme se střídali při plachtění proti větru. Užívali jsme si to pár hodin, a jelikož jsme se moc nikam nedostali, stáhli jsme plachty a vyrazili na motor. Přepluli jsme Bjornafjord a úzkým průlivem jsme vpluli do Hardangerfjordu. Zakotvili jsme v pěkné zátocce. Kluci spustili kotvu, říkám jim, jen dvacet metrů řetězu, je tu mělko! Trochu se jim toho odtočilo víc, tak prý že to nevadí. Druhý den se pak museli hezky střídat u vrátku, aby to zas vytáhli na palubu.

Pluli jsme Hardangerfjordem do Norheimsundu, kde je muzeum a dílny, kde se opravují staré dřevěné lodě. Tady v okolí Bergenu je skvělé, jak každý fjord vypadá jinak. Na západě a severu skalnaté holé kopce s nízkými stromky a mnohdy ani to ne. Ve vnitrozemí hluboké temné a vlhké lesy a tady na jihu stráně s ovocnými stromy a barva vody díky ledovci úplně modrozelená. Počasí nám přálo, a tak než aby se kluci opalovali na palubě, nanosil jsem z podpalubí různé barvy a štětce a pustili jsme se do menších natěračských projektů. Natřít zábradlí, napustit prkna na bortu, natřít dinghy térem. Kluci se práce chopili s neskrývanou radostí. Paleček byl osvobozen, jelikož již

dlouhodobě vládl lovní kuchyni. V Norheimsundu jsme se zakotvili u mola a šli si projít venkovní otevřená expozice, jelikož zbytek muzea byl zavřený, protože zrovna tenhle víkend přešli na zimní provoz. Přesto jsme viděli spoustu lodí v různém stádiu renovace. Vyzkoušeli jsme si na splétacím stroji umotat lano a podobně.

Další den jsme vypluli brzo, protože nás čekala plavba zpět do Bergenu. Ráno bylo krásné, všechno krásně šlapalo, zrovna jsme si vytáhli plachtu a samozřejmě v ten moment praskl klínový řemen, takže se kluci ujali kormidlování pod plachtami a já si zalezl do strojovny řemen vyměnit. Cesta pak pokračovala bez problémů. Občas jsme někde zastavili

a zkoušeli rybářské štěstí, ale ne moc úspěšně. Cesta byla dlouhá, a tak jsem vytáhl z podpalubí survival suit, což je neoprénový oblek, který si v případě nutnosti opustit loď na sebe oblečete a máte celkem jistotu, že ve studené vodě přežijete. Postupně se všichni do toho obleku zkusili obléct, což bylo celkem zábavné.

K Bergenu jsme připlouvali již za tmy, když jsem rozpoznal siluetu jedné lodě, co má můj známý a který plul podobným směrem jako my. Připluli jsme k sobě a uprostřed fjordu mi předal druhý záchod, co jsem s ním měl domluvený. Vpluli jsme do města a uvázali se přímo u Bryggen. Někdo vyrazil na večerní prohlídku městem, Lajсна se balil, protože brzo ráno odlétal, zbytek posádky až odpoledne.

Poslední den jsme vyrazili pěšky do Sandviken, kde je rybářské muzeum a starý veteránský přístav. Můj kamarád Erik nám zařídil

grand tour, že jsme měli možnost projít dalšími budovami, které náleží k muzeu a pobřežnímu kulturnímu centru. Dílny, kde se pořádají kurzy na stavbu dřevěných veslic, místnost s opravenými historickými motory, nebo soukromou expozici sochařských objektů spojených s mořem a loděmi Johna Haugeho.

Za těch deset dní jsme napluli skoro 400 námořních mil. Myslím, že jsme zažili všechno, co se dalo a co jsme zažít chtěli. Pěkné dny na koupání, větrné dny na plachtění a opravdové deštivé průtrže. Divočinu a opuštěné zátoky a ruch města. Ryby, houby a norské speciality (fiskepudding). Toulání se po lese, veslování s veslicí, rybaření. Natírání lodě a drobné opravy. Roztrženou plachtu. Práci s historickým oplachtěním, řízení lodě. Plavbu širokými fjordy i navigování úzkými průplavy. Večery v podpalubí s kytarou a skvělou náladou.

S Hvězdářem jsme se domluvili, že zorganizujeme další plavby. Pravděpodobně jednu v červnu a jednu v září. Možná i malou expedici spojenou s přeplavbou na Shetlandy.

Anně Zdar!

ŠPAGÁT

Více na www.sailboatanna.com

nebo na facebooku

Anna AvTromso

FOTO ŠPAGÁT, ŠKVAREK,
VÁCLAV

KAPKA HKVS 2019

Letos se opět uskutečnil Kurz vodní turistiky – Kapka HKVS 2019. Ten je zakončen Zkouškou vodáckého minima (ZVM) a frekventanty, kteří ji úspěšně složí, opravňuje k vedení vodácké akce na toku do stupně obtížnosti WW2. Zároveň v rámci oddílů vodních skautů opravňuje k spolupůsobení při vedení vodácké činnosti oddílu. Tento kurz má akreditaci MŠMT a kvalifikace zde získaná je oficiálně uznávaná. Letošní ročník Kapky HKVS proběhl ve formě čtyř víkendů, a to:

První víkend – zahajovací a seznamovací

Během prvního víkendu, který se konal v Třebíči, se účastníci seznámili mezi sebou, s instruktory a se samotným kurzem. Dále náplň kurzu tvořila základní výuka ohledně „vodní“ praxe a teorie.

Část popisující první víkend Kapky HKVS je k nalezení v eKP:

ČEPELOVÁ, Adéla a KAREL, Otto. Kapka HKVS – 1. víkend – Třebíč. Kapitánská pošta [online].

Praha: Hlavní kapitanát vodních skautů, 2019, (60), str. 31.

Volitelný víkend

Jak již název víkendu napovídá, tak účast zde nebyla povinná, pouze doporučená pro ty, kteří by si potřebovali doplnit znalosti v rozsahu 2. stupně vodáckých doplňků stezky nebo pro ty, kteří by si chtěli užít pobyt s ostatními na vodě.

Druhý víkend – víkend divoké vody

Druhý víkend proběhl v Českém Vrbném na Vltavě. Tento víkend byl zaměřený na nácvik praktických dovedností, především jízdy a záchrany, v proudící vodě.

Utábořili jsme se v místním kempu na ostrově na skvělém místě, z jedné strany byl nádherný pohled na zřezávaný náhřbet a ze strany druhé byl cvičný kanál, kde

jsme jezdili na tekoucí vodě až WW IV.

Celkem nás tam bylo přes dvacet včetně všech lektorů, instruktorů, frekventantů, kuchařek, pomocníků a pomocnic. Když už byla většina účastníků v pátek večer přítomna, proběhla zahajovací přednáška, která pomohla osvěžit frekventantům paměť a zopakovala to nejdůležitější z prvního víkendu. Poté následovaly organizační informace, představení instruktorů, a pak šli všichni spát, aby měli dostatek energie na další velmi náročný den.

Ráno následujícího dne jsme vstávali v 7:00, připraveni na rozcvičku, jejíž nejdůležitější částí bylo seznámení se s kanálem. Předtím, než jsme se převlékli do hydra, nás čekala rychlá a chutná snídaně.

Poté nás Fialík s Liškou rozdělili na dvě poloviny, skupiny A a B. Skupina A začínala den jízdou, zatímco skupina B záchranou.

V rámci záchrany jsme se seznámili s různými technikami pohybu v tekoucí a potenciálně nebezpečné vodě (pasivní a aktivní plavání, pólařským kraulem, válením sudů z proudnice

do vracáku a napláváním na překážku), dále následovala samotná záchrana, nejprve pomocí upoutaného zachránce, poté pomocí houdu házecím pytlíkem. Během tohoto bloku se stala velmi nešťastná událost, kdy jeden člen cizí raftové posádky (neměla s Kapkou nic společného) náhle zkolaboval, a i přes velmi rychlou a profesionální resuscitaci ze strany nás Kapkařů (tj. účastníků Kapky HKVS), především Cedníka, Koloucha, Hondzika a posléze i přes resuscitaci Záchranné služby, se jej nepodařilo zachránit (rozsáhlý infarkt). I přes tuto velmi smutnou událost, která narušila psychiku mnoha přítomných, bylo pro nás zajímavé sledovat doslova koncert, jak naši zasahovali – okamžitý transport z lodi, do minuty resuscitace, volání Záchranné služby, další razili cestu sanitce, někdo odháněl přihlížející. Celé to trvalo hodinu a byl vidět propastný rozdíl v reakcích skautů, co mají záchranu v malíku, a zbytku raftové posádky, jejíž členové jen bezradně koukali.

Po obědě a kratším odpoledním klidu, který všem velmi prospěl, následovala druhá půlka dne, kdy

se skupiny prohodily. Nás čekala jízda v tekoucí vodě na různých plavidlech, na barace s Kolouchem, na raftu s Hondzikiem a Davidkem a na kánoi s Cedníkem a Liškou.

Během této nejvíce vyčerpávající části dne se událo nejedno cvaknutí, ale díky perfektní práci instruktorů se jejich množství rapidně snižovalo. Zároveň jsme si osvojili základní záběry a manévry v tekoucí vodě. Pak jsme již měli volno a večeri, po které byla přednáška týkající se zdravotní, především vybavení osobní lékařničky.

Den jsme završili přednáškou o hydrologii následovanou videem s našimi výkony na vodě a rozbořem našich chyb.

Po dnešním vyčerpávajícím dni šla většina velice ráda spát. V noci nás sice bohužel navštívili zloději, které ale naštěstí Cedník díky svému extrémně lehkému spánku včas uslyšel a statečně odehnal, proto nic, k radosti všech, nevzali.

Ráno začínalo rozvíčkou v podobě nácviku resuscitace. Po tradiční snídani jsme se převlékli do vodního a šli na poslední půlden, půlden zkouškový.

Zkoušky byly náročné, skládaly se ze dvou částí: kanoistiky a záchrany. Přes mnohé obtíže

a komplikace mnoho frekventantů praktickou zkoušku zvládlo.

Jako odměna po zkouškách byl kromě krásného pocitu také oběd. Pak se už jenom uklízelo a balilo, jakmile bylo všechno hotové, následovalo rozloučení a společná fotka všech. Tímto skočil velmi podařený a přínosný druhý víkend Kapky HKVS 2019, Víkend divoké vody v Českém Vrbném.

Třetí víkend – zkouškový víkend na tekoucí vodě

Tento víkend byl také zaměřen na jízdu a záchranu na tekoucí vodě a uskutečnil se na slalomovém kanále v Brandýse nad Labem. Zde byla poslední možnost splnění zkoušek z okruhů, které se provádí na tekoucí vodě (tzn. jízda a záchranu na tekoucí vodě).

Dopoledne prvního dne jsme jezdili na klidné vodě a učili se jízdě na kajaku a probírali vedení skupiny, kolem poledne jsme se průjezdem přes plavební komoru přesunuli na kanál, kde jsme jezdili a plnili jednotlivé chybějící zkoušky z víkendu druhého, popř. pomáhali ostatním, kteří ještě neměli potřebné zkoušky splněné. Zároveň jsme byli rozděleni na dvě skupiny, jedna skupina jezdila na vodě, plnila či procvičovala samotnou jízdu na věci s ní spojené, zatímco druhá skupina zajišťovala dohled a záchranu nad první skupinou a při této příležitosti si plnila potřebné zkoušky ohledně záchrany. Nakonec se jezdilo téměř do setmění. Poté jsme naložili lodě, vše uklidili a přesunuli se do klubovny, kde jsme měli k večeri výbornou svíčkovou. Hned po ní následovala přednáška o psychologii.

Druhý den (tj. neděle) nás tak čekaly pouze přednášky z práva, meteorologie a hydrologie. Poté jsme se již rozloučili a rozjeli se všemi směry domů.

Čtvrtý víkend – zkuškový víkend

Poslední víkend letošní Kapky HKVS 2019 se uskutečnil pod střechou a ve skautském areálu Křížek, v klubovně 4. přístavu Jana Nerudy.

Zde se konaly závěrečné teoretické zkoušky z meteorologie, hydrologie, zdravotví, práva a teorie jízdy v proudící vodě a dále z praktických dovedností na klidné vodě (záchrana na bazénu, ověření plaveckých způsobů). V páteční předvečer byla možnost zúčastnit se výcviku na bazénu, kde jsme si měli možnost naučit se, či natrénovat záchrana na klidné vodě (tj. uchopení tonoucího, narovnání, tažení a vytažení z vody, příp. obranu při napadením tonoucím) nebo jsme mohli zdokonalovat naše plavecké schopnosti a výdrž. Večer po návratu jsme psali testy z práva a poté jsme si pustili video o meteorologii, které nám mělo

pomoci s přípravou na další náročný den.

Další ráno jsme se hned po snídani pustili do další série testů, ze zdravotví, meteorologie, hydrologie, kanoistiky – taktiky jízdy. Většinu výsledků jsme se dozvěděli již ráno. Následoval přesun do bazénu, kde se po krátkém rozplavání konaly další zkoušky. Tentokrát ze samotného plavání a ze záchrany tonoucího. Nechyběly ani chvíle, kdy jsme si mohli užít otevřenou zábavu, např. skákání do vody z třímetrového skokanského můstku. Po bazénu následovala cesta zpět na Křížek.

Večer byla připravená večere formou švédského stolu a různé debaty byly v plném proudu, mimo jiné se také promítaly fotky z průběhu celé Kapky.

Celý víkend a zároveň Kapka HKVS 2019 byla zakončena druhý den ráno při slavnostním předávání dekretů.

V průběhu celé Kapky jsme se toho spoustu naučili, zažili nezapomenutelné chvíle a navázali nová přátelství, která snad dlouho vydrží.

Za všechny instruktory, frekvencianty, absolventy a další,
PAVEL SAVIN

AUTORKY FOTOGRAFIÍ:
KLÁRA ČENOVSKÁ - CHOBOT,
KATKA HEJDUKOVÁ

● ZÁVĚREČNÁ FOTKA ÚČASTNÍKŮ A NĚKTERÝCH LEKTORŮ

JEDINEČNÁ SBÍRKA ZAPALOVAČŮ

Miloslav Jan Šnek (75 let) z 9. kmene vodních oldskautů skautského střediska Goliath Příbyslav již od svých deseti let sbírá zapalovače. Nashromáždil opravdu unikátní sbírku z celého světa s celkovým počtem 25 693 kusů zapalovačů. Je členem mezinárodního spolku sběratelů. Hlavní jeho pýchou jsou zapalovače z Rakouska-Uherska, z první republiky a 1. poloviny 20. století.

V městském muzeu v Příbyslavi založil před pěti lety stálou expozici zapalovačů pod názvem „Co takhle jiskra aneb od křesadla k zapalovači“.

V sobotu 22. 6. byl Agenturou Dobrý den z Pelhřimova zapsán do České knihy rekordů. K tomu mu pomohli mladší skauti, kteří celou sbírku přepočítali a zanesli do tabulek. Největší poděkování patří Leontině Tvrdíkové a Ladislavu Mackovi z 2. oddílu vodních skautek a skautů.

Podle jeho přátel ze Švédska, Francie, Ameriky, Ruska, Německa, Anglie a dalších zjištěných informací by mohl být zapsán i do Guinnessovy knihy rekordů. Sám je velmi vytížený, proto se mu pokusíme opět se zápisem pomoci.

Pokud má někdo zkušenosti s tímto zápisem, prosíme o nějaké informace (renatatvrd@seznam.cz).

Děkujeme a našemu bratru blahopřejeme!

VODNÍ SKAUTI PŘIBYSLAV

ZAVEDEME ŘÁD STŘÍBRNÉHO KROKODÝLA

ANEB INSPEKTOR TRACHTA BY SE NEDIVIL

Když jsme byli počátkem devadesátých let na lesní škole, zaujal mne jeden z frekventantů světlemodrým podkladem vůdcovského odznaku. Na dotaz, zda má kapitánskou zkoušku, odpověděl, že to označuje vůdce rodinného skautingu. Proto později vodní skauti zavedli kapitánský odznak.

Vodní skauti odedávna pořádali Vodáckou lesní školu – VLŠ. Potom, co si tuto zkratku přisvojila Vlčácká lesní škola, o které nebylo před devadesátým rokem ani poutchy, přejmenovali vodní skauti svoji školu na Lesní školu vodních skautů – LŠVS.

Když Náčelnictvo usoudilo, že nechce mít funkční štítky červené,

a zvolilo šedé, museli členové HKVS na své, odnepaměti šedé štítky doplnit patřičná písmena.

Na žádost ústředí začali vodní skauti pořádat kurzy na vodě pod názvem Kapka. Bez ohledu na to potom pořádali roveři akci Kapka naděje, později se zkráceným názvem Kapka, propagující dárcovství krve. Vodní skauti tedy přejmenovali svoje kurzy na Kurzy vodáckého minima.

S tím je spojeno i to, že po skutečně propagační akci měla střediska nahlásit výsledky. Oznamili jsme tedy, že jsme žádné papírky nerozdávali, ale za přístav jsme (tehdy) měli darováno kolem 80 litrů krve. To samozřejmě

zůstalo bez odezvy – taky se nás na to nikdo neptal.

No a teď jsem se dozvěděl, že skautští dárci krve za třináct odběrů dostanou odznak Stříbrného bobříka s granátem. Takže to vypadá, že budeme muset změnit Řád stříbrného bobra co do názvu i podoby.

A já se s inspektorem Trachtou ptám, co bude příště. Nechtěli by třeba pěšáci také modré uniformy, náš koberec a naše boty? Klidně, ale napřed ať splní vodácké doplňky a vůdci kapitánskou zkoušku.

PAVEL ČESÁK,
4. PŘÍSTAV VS PRAHA

VODNÍ SKAUTI Z PŘIBYSLAVI ZAHÁJILI SEZÓNU VÝLETEM DO PRAHY

Nevšední víkend zažily na konci prázdnin děti z 2. oddílu vodních skautek a skautů ze střediska Goliath Příbyslav. Vydali se do stovžaté matičky Prahy a jak jinak by začali svou sezonu, nežli výletem na parníku.

V pátek 23. srpna se celá skupina sešla na nádraží v Příbyslavi a rychlíkem se přepravila na Hlavní nádraží v Praze. Odtud jeli metrem do Letňan, kde je čekalo vřelé přivítání, večere a brzké ukládání ke spánku, neboť výlet parníkem po řece Vltavě vyžadoval včasné vstávání.

V sobotu po snídani se vydali vodní skauti na metro a po půl

hodině dorazili do stanice Holešovice. Nutno podotknout, že již cesta metrem byla pro skautíky nemalým zážitkem a pražské eskalátory si, jako všechny jiné děti, museli sjet i několikrát za sebou. Odtud cestovali autobusem až k pražské zoo a po dvaceti minutách pěší chůze dorazili k přívozu, který během pár minut převezl skautíky na Císařský ostrov.

Z převozní lodi museli skauti zase pěšky, než dorazili do přístaviště a po pár minutách se skauti nalodili na parník s názvem Odra v přístavišti na Císařském ostrově a pluli do centra Prahy na Rašínovo nábřeží. Za bezmála

pětasedmdesát minut příjemné plavby viděli zcela nový Trojský most, Letenské sady a Metronom, panorama Pražského hradu, vltavské mosty a ostrovy a shlédli překrásné výhledy na pražské památky. Vše s příjemným výkladem.

Ovšem největším zážitkem bylo proplutí dvěma zdymadly. Pohodovou plavbu lodí zpříjemňovalo občerstvení během plavby.

Tím ovšem výlet ještě nekončil. Z Rašínova nábřeží se celá skupina odebrala přes Jiráskův most a Janáčkovo nábřeží. Cestou si prohlédli Tančící dům a obdivovali budovu Národního divadla. Došli až k Újezdu, odkud cestovali lanovkou na Petřín. Tady si drobtina z Vysočiny zažila ten pravý pražský turismus – z časových důvodů si zvolili návštěvu Zrcadlového bludiště, fronta na Petřínskou rozhlednu byla bohužel nekonečná.

V zahradách si skautičci dali pozdní oběd formou pikniku a chvíli relaxovali na dětském hřišti s výhledem na celou Prahu. Pak už byl čas chystat se na cestu zpět. Skupina ještě shlédla historické skvosty Malé Strany a pak už se vydali směrem na metro. Děti se ještě dostatečně „povozily“ na eskalátorech, vyzvedly si v Letňanech svá zavazadla a pak už je rychlík odvázel zpět do Přibyslavi. K překvapení všech dospělých ve vlaku nikdo z dětí neusnul a okolo

osmé hodiny večerní se děti odebraly ke svým rodinám.

Výlet do Prahy určitě nebyl posledním a jediným zážitkem vodních skautů. Na letošní rok je čeká mnoho zajímavého. Schází se každý týden v klubovně, loděnici či v přírodě. Hrají hry a učí se nové dovednosti. Do konce roku mají v plánu například návštěvu hvězdárny, orientační pochod, hledání pokladů, v zimním období si vodu užívají v bazénu.

ZUZANA ŠPAČKOVÁ

● AUTOR FOTOGRAFIÍ: ZDENĚK ŠPAČEK

JASEN 2019

Drsný výcvik kapitánov stojí za to!

Naši priatelia „suchozemskí skauti“ sa na výcvik vodno-skautských kapitánov pozerajú neraz s veľkým rešpektom. Dôvod je jednoznačný – Kapitánska lesná škola je naozaj iba pre tých, ktorí majú to čo najazdené na vode a sú odhodlaní stať sa skutočnými profíkmi v organizácii vodného programu. Preto ak stretneš skauta s modrou rovnošatou, ktorý nosí na ľavom ramene zapletenú bielu šnúрку zastrčenú v ľavom vrecku, vedz že absolvoval všetko, o čom sa dočítaš v tomto článku. A ak Ťa zaujíma, čo má kapitán vodných skautov priviazané na konci svojej bielej šnúřky, čítaj až do konca!

Kto vzdeláva a trénuje „vodácke remeslo“?

Ak si to doteraz netušil, tak najvyššou vzdelávacou inštitúciou vodných skautov je Námorná akadémia vodných skautov (skratka NAVS). Ide o tím nadšencov, ktorý organizuje kurzy s celonárodnou pôsobnosťou. Kurzy sú typické vodáckym tréningom na plavárni, stojatej aj divokej vode a to v rôznych stupňoch náročnosti v závislosti od veku a skúseností. Kurzy NAVS sú určené

všetkým bez rozdielu farby rovnošaty – teda vodným aj nevodným skautom! Mnohí si myslia, že na vodno-skautské vzdelávanie peší skauti nemajú prístup, ale opak je pravdou. Je prístupné každému, kto má záujem o vodný program a o zaradenie jeho prvkov vo svojej družine či v oddieli. V prostredí Slovenského skautingu si možno počul, alebo si sa zúčastnil na týchto kurzoch:

- **KORMIDELNÍCKY KURZ (KK)** – je plnohodnotný Radcovský kurz, kde získaš presne také isté vzdelanie ako na akomkoľvek inom Radcovskom kurze. Bonusom je zaradenie vodáckeho tréningu na plavárni a tečúcej vode. Podmienkou účasti na KK nie je vodácke prax, môžeš byť úplný začiatočník a tomu je prispôsobený aj výcvik.
- **DÔSTOJNÍCKY KURZ (DK)** – je variantom Líderskej rangerskej školy. Opäť platí, že tu získaš všetky informácie

a rovnako kvalitné vzdelanie ako na akýchkoľvek iných líderkách. DK trvá obyčajne dlhšie, lebo je opäť zradený tréning na plavárni a na tečúcej vode. Tréningy sú už o niečo náročnejšie, ale opäť platí, že kurzu sa môže zúčastniť aj nováčik, ktorý doteraz nemal skúsenosti s vodáckymi športmi.

- **MODULOVÉ KURZY** – sú zväčša víkendové kurzy určené pre širokú skautskú verejnosť vo všetkých vekových kategóriách, okrem vĺčat a včielok. Každý kurz sa zameriava na inú vodácku zručnosť, napr. Kurz vodnej záchrany, Kurz jachtingu, Kurz kanoe, Kurz lodiar so zameraním na skonštruovanie vlastného plavidla a pod.

Kto sa môže stať kapitánom vodných skautov

Kapitánska lesná škola (KLŠ) má v systéme vzdelávania vodných skautov osobitné postavenie. Ako jediná z takzvaných hodnotných kurzov (kurzy, na ktorých získavaš hodnotnosť – napr. radca, líder, vodca, resp. u vodných skautov kormidelník, dôstojník a kapitán) v sebe nezahŕňa všeobecné vzdelávanie. To znamená, že na KLŠ účastník už musí byť absolventom klasickej vodcovskej lesnej školy. KLŠ je totiž natoľko náročná, že vodcovské vzdelávanie nevyučuje. Kto sa teda môže stať kapitánom vodných skautov? Musí ísť o člena Slovenského skautingu, ktorý spĺňa nasledovné:

- získaná hodnotnosť „vodca“,
- vek 19 rokov a viac,

● AUTOR FOTOGRAFIÍ: ARCHIV KLŠ 2019

- vodácka prax (jej presné kritéria a vydokladovanie sa dočítaš tu: <http://navs.aqua.sk/cls>),
- plavecké schopnosti (schopnosť zaplávať 400 metrov bez prestávky),
- dobrý zdravotný stav.

Platí, že prihlásiť sa môže každý vodca, z vodno-skautského aj klasického oddielu. Na príslušnosti ku skautskej špecializácii naozaj nezáleží. Na Slovensku je veľa klasických skautských oddielov, ktoré obohacujú svoj program vodáckymi aktivitami a sú v tom naozaj dobré! Aj pre vodcov takýchto oddielov je určená Kapitánska lesná škola. Ak vodca nemá požadovanú vodácku prax, nevadí – môže absolvovať variant vodno-skautského „základného kurzu“ a získať základný tréning práve tu.

Čo všetko musí účastník KLŠ zvládnuť

V prvom rade musí trénovať svoju nepremokavosť. Čaká ho totiž spolu až 7 hodín tréningu na plavárni (rozdelené samozrejme na menšie časti). Naučí sa tu ako naučiť zverené deti plávať a ďalej rozvíjať ich plavecké schopnosti, absolvuje aj tréning záchrany topiaceho a kondičný plavecký tréning, ktorý ho má predpripraviť

na ďalšiu etapu výcviku. Tá prebieha na vodáckom technickom kanáli v ťažkých perejách a v rýchlo tečúcej a sakramensky studenej vode. Tento tréning je rozložený na dva až tri dni a overí budúceho kapitána nielen z techniky a taktiky plavby, ale intenzívne sa trénuje aj záchrana a sebazáchrana na divokej vode. Letná časť kurzu prebieha pri pokojnej vodnej hladine (nádrž alebo jazero), na ktorej si účastníci (v našej vodno-skautskej hantírke „kadeti“) vyskúšajú ovládanie plachetnice, učia sa jazdiť

na motorovom člne, ovládať kanoe a svoju kondičnú prípravu završia terénnym plávaním v dĺžke 400-500 metrov bez prestávky. Praktická časť kurzu sa završuje absolventským trojdňovým splavom, ktorí organizujú kadeti KLŠ, a na ktorí pripravujú a vezmú členov svojich domáckych oddielov. Tí si splav užívajú, lebo úlohou kapitánov je pripraviť im splav s náležitým vodno-skautským programom (pozostávajúcím z tréningu na vode, z vodáckych hier, vodno-skautských rituálov...). Budúci kapitán musí na splave ukázať, čo všetko vie a svoje naučené vedomosti preniesť do reálnej praxe. Okrem praktických zručností, získava na kurze aj užitočné poznatky o tom ako pracovať s vodno-skautským napredovaním a s vodno-skautskou programovou ponukou, ako si poradiť s krízovými situáciami počas vodného programu, zvládnuť napríklad paniku u člena splavu, odbúrať stres, zabezpečiť regeneráciu po vydanom výkone a mnoho ďalšieho. Veľký dôraz je pritom kladený na bezpečnosť, bezpečnostné opatrenia a školenia, ktorým musí budúci kapitán svojich zverencov podrobiť. Toto všetko sledujú inštruktori a zaznamenávajú si priebežne výkony kadetov. Kapitán svoje vedomosti napokon potvrdí na záverečnej skúške pred komisiou a potom slávnostne získa svoju vytúženú bielu šnúрку a onen zázračný predmet, ktorý je tak prepotrebný pre jeho každodennú vodácku i skautskú prax.

Pošli svojho vodcu na KLŠ a seba na KK alebo DK!

Ak poznáš vo svojom okolí vodcu, ktorý má rád vodu a inklinuje k vodnému programu, neváhaj a odporuč mu Kapitánsku lesnú školu. Ak si trúfaš Ty sám, tešíme sa. Hodnostné vzdelávanie vodných skautov prebieha v trojročných intervaloch. Tento rok v auguste bola zakončená Kapitánska lesná škola ročník 2019 (fotky nájdeš priložené k tomuto

Pridanou hodnotou účasti na našom vzdelávaní je spoznanie vodných skautov, prežitie námorníckej romantiky, dobrodružstiev na súši aj na vode. Tak neváhaj a sleduj novinky na stránke: <http://navs.aqua.sk/>.

MAREK PLEŠKO (MARCUS)
Námorná akadémia vodných skautov

článku). Ďalší ročník KLŠ nás čaká v roku 2022. Avšak, medzitým v roku 2020 je v pláne organizácia Kormidelníckeho kurzu a v roku 2021 Dôstojníckeho kurzu. Ak si nováčik, ideálne je nadobudnutie vodáckej praxe práve na našich kurzoch. Účasť na KK aj na DK pred KLŠ je vhodnou a najmä fyzicky menej náročnou predprpravou. Rovnako dobre ťa však pripraví aj kratšie tematický ladené modulové kurzy (viď úvod článku).

PS: Áno, napísal som, že na konci článku sa dozvieš o záhadnom a tak prepotrebnom predmete, ktorý má vodno-skautský kapitán uviazaný na konci svojej bielej šnúry. Ale uvedomil som si, že najlepšie bude, ak to teraz neprežraďím a pokúsiš sa to zistiť sám. Najlepšie na našich kurzoch ☺.

KAPITÁNSKU LESNÚ ŠKOLU
2019 V RÁMCI PROJEKTU „BEZPEČNE NA VODE!“ PODPORILI:

Kooperativa

VIENNA INSURANCE GROUP

NADÁCIA PRE SLOVENSKA

CHILDREN OF SLOVAKIA FOUNDATION

ATLANTÍDA, PREBUĎ SA!

Vodný živel zavše skrýva v svojich hĺbinách večné tajomstvá, ktoré odhalí len odhodlaným. Odhodlanie sa pritom nemeria pochabým a bláznivým vrhaním sa do nebezpečenstva. Odhodlanie znamená byť pripravený načrieť do studnice vlastnej múdrosti a s pokorou vykročiť vpred – vydať sa na cestu. Osudy mnohých viedli ich nevypovedané túžby a bezbrehá lačnosť po tajomstve ukrytého v hĺbinách pradávneho mora. Všeznalí mudrci, mocní panovníci, svetaskúsení obchodníci, vetrom ošľahaní kapitáni, starí morskí vlci, ale aj nehanební podvodníci, krutí korzári, zapredaní zradcovia, lakotní zbohatlíci, tí všetci ju túžili objaviť. Jej legendami opradené siene zo zlata, dych berúce bulváre, honosné aleje, starosvetké vznešené spôsoby, neuchopiteľne zázračné vynálezy, ohromujúca majestátnosť, nedozerná krása vinúca sa ďaleko za horizont. To všetko

očakávali mnohí od stratenej Atlantídy. Nemohli však zrieť to, na čo neboli pripravení. Nemohli stanúť na miestach, o ktorých netušili. Nemohli svoje srdcia nadchnúť spôsobom, ktorý by ich bol býval oslobodil od márnivej a nič neprinášajúcej túžby po poklade. Takmer nik nepochopil, že cesta do bájnej Atlantídy vedie inými chodníkmi, vyžaduje si iný spôsob sebazaprenia a prekonanie tej najväčšej výzvy zo všetkých – výzvy prebudenia...

Preto si pamätaj, milý odhodlaný námorník – prebuď sa! Prebuď svoju zvedavosť, skutočný cit, autentickú radosť, detsky nevinný, no pritom tak pravdivý pohľad na skutočnosť a súčasne dospelý prístup k dobrodružstvu a priateľstvu! Ak máš pocit, že si pripravený na spoločnú plavbu k starobylým prístavom strateného mesta, zakrič spoločne s nami: „Atlantída, prebuď sa!“ Ak Tvojimi

žilami koluje namiesto neskrutenej pochabej túžby skutočná viera v spravodlivosť, opäť raz mocne spolu s nami zvolaj: „Atlantída, prebuď sa!“. Ak je podstatou tvojho bytia snaha robiť kúsok sveta o niečo lepším a svojou tvorivou prácou a činnosťou

prispieť všeľudskému dobru, volaj opäť a zas a znova: „Atlantída, prebuď sa!“. Zvolaj tieto slová do noci, zvolaj ich do hlučného príboja, do hukotu vodopádu, do hrmivého trilkovania divokej pereje. Nechaj túto správu znieť na hocktorom mieste a vedz, že tieto slová smerujú k Tebe. Že Ty si tým diamantom, ktorý sa prebúdzá, Ty si Atlantídou čakajúcou no objavenie, Ty si prístavom otvárajúcim svoje brány pre druhých, Ty si tým nástrojom robiacim všetko

a všetkých vo svojom okolí lepšími.

Tak vyjdi z bezpečia domovského prístavu, opušť pohodlie domova a zmier a objav neobjavené – nových priateľov, nevšedné dobrodružstvá, vodný živel, stratené mestá a báje, večne žijúce mýta a vlastné prebudenie.

Atlantída prebuď sa!

Vidíme sa na Slovensku v termíne 19.–25. 7. 2020. Ty a vodní skauti z rôznych kútov Európy. Ty a Tvoja Atlantída. Ty a AQUA 2020.

MAREK PLEŠKO – MARCUS
ZA AQUA TÍM

● AUTOR FOTOGRAFIE: TOMÁŠ ORAVEC – ŠAMOT

www.aqua.sk
www.facebook.com/aquaSlovakia/

● AUTOR FOTOGRAFIÍ VÝŠE: KRISTÍNA SEIDLOVÁ – KIKA

AQUA 2020
19.-25.7.2020
MORE INFO: WWW.AQUA.SK
f **AQUASLOVAKIA**

KAPITÁNSKÁ LESNÍ ŠKOLA MŮŽE BÝT TOU NEJLEPŠÍ PRO KAŽDÉHO

Pokud jsem mezi ostatními vodními skauty a pěších je jako zrněk písku v moři, obvykle se nic neděje. Častěji si ale se svou modrou košilí připadám na většině skautských akcích spíše jako kapka na poušti. A to se mi obvykle dříve nebo později i přihodí, že se mne někdo zeptá: „A může se vůbec pěší skaut přihlásit na vodáckou lesní školu?“ Je opředena pravděpodobně mnoha mýty a legendami. Co myslíte, může?

I když jsem na svou „Kapitánku“ přišel coby vodní skaut, rozhodně jsem sám sebe nepovažoval za zkušeného vodáka. Vedle ostatních frekventantů, kteří se svými oddíly již od dětství nasbírali spousty vodáckých zkušeností a často se i ve svém volném čase věnovali zdolávání každé jen trochu sjízdné vody, byly mé zkušenosti i znalosti téměř nulové. Nebyl jsem však sám, protože i mezi mnohými vodními skauty není vodní tok vždy blízko

klubovny nebo loděnice a i vybavení mnohých vodních oddílů není vždy takové, aby byl vodní výcvik pravidelnou záležitostí. Výzvu kapitánské lesní školy však ve všech jejích ročnících vyslyšelo vždy i několik pěších skautů. Díky za ně!

V předpokladech frekventanta kapitánské lesní školy je samozřejmě určitá fyzická zdatnost vyjádřená uměním uplatit alespoň 200 m libovolným způsobem a schopnost uplatit pod vodou alespoň 10 m. Ostatní podmínky: dovršení věku minimálně 18 let, absolvence vůdcovské zkoušky, znalost alespoň 6 základních uzlů a praxe minimálně 1 roku ve vedení oddílu, jsou již běžnými pro jakoukoliv jinou lesní školu.

S odstupem času za nejdůležitější považuji také to, že se člověk hlavně nesmí bát. Nesmí mít strach z nových výzev a hlavně z vody. Vždyť kdo se ve vodě ani jednou nezmáchal, jakoby na

vodě ani nebyl. Všem ostatnímu se dá naučit. Vedle vodácké teorie je totiž tato lesní škola hlavně obrovskou vodáckou praxí s možností si splout více než 50 km říčních kilometrů, a to nejen na umělém slalomovém kanále tam, zpátky, tam, zpátky..., pod napnutou plachtou, v kánoji nebo pramici, raftu nebo kajaku.

Podle mne je tedy jedinou a nejdůležitější vstupní podmínkou vlastní chuť a odhodlání se něčemu novému naučit, přiučit nebo se zlepšit. A třeba právě na jedné z nejstarších českých lesních škol – vodácké lesní škole, jejíž první ročník se uskutečnil v roce 1946 v Bechyni a dnes ji hrdě nazýváme Kapitánskou lesní školou vodních skautů.

Dobrá lesní škola se prý pozná podle toho, že ji její frekventanti považují za jedinečně úžasnou a neopakovatelnou. O takové lesní škole i rádi řeknou ostatním. Svým skautským kamarádům ji vřele doporučí a známým ji často nabízejí ke zvážení. Má lesní škola vodních skautů zrovna takovou byla. A když se mi ji zdařilo i zdárně dokončit a získat kapitánský dekret, byl můj vztah k mé KLŠVS zpečetěn. Od té chvíle jsem svůj kapitánský odznak s patřičnou hrdostí začal připínat i na svůj skautský kroj. Ale především jsem si začal uvědomovat zodpovědnost, s jakou kapitáni oddílů vodních skautů přivádějí členy svého oddílu k vodnímu programu. Že na vodě a u vody se může dětem i dospělým stát prakticky cokoliv a je dobré být na to zodpovědně připraven.

MIRA

Přihlašování je již spuštěno, veškeré informace včetně termínů najdete na webu www.klsvs.skauting.cz

PŘIHLAŠOVÁNÍ NA ZLATÝ ROČNÍK NÁMOŘNÍ AKADEMIE JE ZA NEJBLIŽŠÍM ROHEM!

Přemýšlíš, kam jet na čekatelky? Zajímá tě námořnický život a zvyky? Chtěl/a jsi vždycky brázdít vody celého světa a žít jako opravdový mořský vlk? Přidej se k naší posádce a zažij nezapomenutelných 10 letních dní a dva podzimní víkendy plavby na školní brize Walrus! Pojeď na Námořní akademii 2020! Naučíš se nespočet nových dovedností, poznáš spoustu super lidí ze všech zákoutí republiky, odvezeš si kufr plný zážitků a zjistíš, jak žijí opravdoví námořníci. A jestli nejsi vodní skaut/ka, nemusíš mít vůbec žádný strach. Jsme sice čekatelský lesní kurz vodních skautů, ale rozhodně nejsme jen pro ně.

A kdy vyplujeme? Nejdříve se uvidíme na palubě Walrusu v létě 14.–23. srpna, avšak dva podzimní víkendy přinese příliv hned v závěsu. Jeden 2.–4. října a druhý 13.–15. listopadu.

Přihlašování je spuštěné, tak sleduj stránky a sociální sítě Námořní akademie. Trvat bude jen do 22. ledna.

Kdyby tě cokoliv zajímalo, odpověď bys měl/a nalézt na našich stránkách www.namorniakademie.cz nebo na sociálních sítích. Pokud se tak nestane, neváhej se ozvat na email namorni.akademie@centrum.cz

Za přípravný tým
Námořní akademie 2020,
ALF

NEBO JE LIBO SEALs?

clkseals.skauting.cz

ČLK SEALs

Suchý, mokrý, holka, kluk?
Na sealsu je tohle fuk!

Jarní víkend 7. - 10. 5. 2020
Týdenní letní běh 14. - 23. 8. 2020
Závěrečný víkend 13. - 15. 11. 2020

MOKRÉ DĚJINY ZEMÍ KORUNY ČESKÉ XXXIX. DRUŽINA ČÁPŮ, TORTUGA A ZBOJNÍCI

Původně jsem předpokládal, že o odbojovém působení českých vodních skautů za války přece musí něco vědět každý absolvent některého lesního kurzu a školy vodních skautů a že psát o tom v Mokřých dějinách by bylo nošením dříví do lesa a vody do Vltavy.

Ale rovnám-li MD chronologicky, vyhnout se tomu nesmím. Prosim však za prominutí ty, kteří vše znají lépe z vyprávění pamětníků – členů své rodiny pokrevní nebo skautské.

VEZÍR

Mnozí dnešní oldskauti říkají, že v době, kdy skauting a Junák byly pojmy tutlané, je osobně životem vedly příběhy Modré pětky – komiksového seriálu vycházejícího v časopise Pionýrská stezka, psaného autorem J. B. Kamilem a ilustrovaného známým hudebníkem a výtvarníkem Marko Čermákem. Stylem kreseb a jednotlivými příběhy se podobal Rychlým šířpům a obsah nezastíral inspiraci skautskou praxí.

Bodejť ne, když Marko Čermák byl, je a vždycky bude tramp, skaut a ilustrátor Jaroslava Foglara.

Bodejť ne, když autor J. B. Kamil je pseudonym autorů dvou – Jiřího Hromádka a Bohumila Koláře, zkušených vodáků a skautů. Inicialy J. B. souhlasí s jejich křestními jmény a křestní jména vytvořila i vlastní pseudonym JirKA a BohuMIL.

Modrá pětka zažívala spoustu vodáckých radovánek i trampot od ledna 1971 do srpna 1990, čímž se počet jejích příběhů dá srovnávat kupř. s Čtyřlístkem.

Modré pětce však předcházela v Junáku v letech 1969 a 1970 komiks Družina Čápů. Jeho autory byli Nemo a Ouš, což nepřekvapivě byli opět výše zmínění Jirka a Bohumil, ovšem skautskými přezdívkami.

Jestliže byla Modrá pětka vlastně zakuklenou posádkou vodních skautů komunistické éry, byli Čápi ještě zakuklenějšími skauty éry Protektorátu. Kromě toho, že se scházeli a jezdili na vodu i tehdy, kdy museli opustit svou klubovnu na zámku, statečně škodili oddílu německé Hitlerovy mládeže, místním kolaborantům a jejich

nejstatečnějším činem bylo vyvěšení vlajky s oslí hlavou z okna střeženého zámku místo té s hákovým křížem.

Příběhy družiny Čápů vypadají jako autorsky nadnesené, kdyby...

Kdyby neexistovaly skutečné příběhy skutečných vodních skautů ve skutečných městech.

Když byl v r. 1940 v celém Protektorátu zakázán Junák, přemýšleli leckteří skauti zda, jak a kudy dál. V Nymburce se jedna družina z 2. vodního oddílu chtěla scházet dál, a protože časopis Mladý hlasatel spojoval jinak neorganizované party v klubech (ano, zde se uplatnily i Rychlé šípy), přihlásila se jako klub Hoši přírody a dostala ev. číslo 1717. Dr. Ruml, otec jednoho člena, jim poskytl prostor pod střešou své vily, kterou pojmenovali Tortuga podle ostrova a slavné pirátské republiky, kde se piráti, jinak pronásledováni v celém Karibiku, cítili svobodní.

Nymburští skauti pod vedením Otokara Randáka (ano, Oskara) měli pod okny Labe a na dvoře prostor ke stavění lodí. Vedle kanoistiky je to táhlo i k jachtingu, výsledkem byla plachetnice Vorvaň a nové jméno party – teď už posádka Vorvaň.

Jak šla Evropou válka a Čechami a Moravou okupace, vyzávali kluci stále rychleji. Vůdce 2. oddílu Sáhíb byl velitelem CPO (civilní protiletadlové ochrany) a hasičské služby a Vorvaně začlenil do Dispoziční čtyř hasičského sboru. To skautům vyhovovalo – jednak něco uměli z předválečného výcviku, jednak nehrozilo jiné pracovní nasazení pro Říši a hlavně se zcela oficiálně scházeli (a připravovali se na ozbrojenou službu vlasti). Díky Sáhíbovi byli Vorvani napojeni na Zpravodajskou brigádu a místní skupinu odbojové Rady tří, které předávali zprávy o vojenských přesunech Wehrmachtu. Během květnového povstání působili jako cyklo- a motospojky, zneškodnili náloze pod blízkým mostem přes Labe, střežili nymburský revoluční národní výbor a doprovázeli zajaté Němce na sběrná místa.

Ještě za války byla na Tortuze připravena obnova skautingu a vznik přístavu Modrá flotila.

Jednou z nejznámějších skautských jednotek je tzv. Zpravodajská brigáda, původně vytvořená ze dvou skupin pražské mládeže. Jednu část tvořila malá skupinka přátel kolem Veleslava Wahla vědomě spolupracující se zpravodajci Vojenské radiové ústředny v Londýně. Druhou zakládající složkou bylo dvanáct skautů 5. pražského oddílu vodních skautů, kteří se po zákazu Junáka v r. 1940 rozhodli pro odbojovou činnost a přípravu na ozbrojený odpor. Adolf Karlovský, Jaromír Klika, Petr Hoch, Dušan Mendl, Milan Vejvara, Otakar Švorčík a Karel Strádal si vybrali název Zbojník a krycí písmena ZB. Protože sami ještě neprošli vojenskou službou, našli svého vojenského instruktora v četaři 4. dragounského pluku Janu Laštovkovi.

Zdánlivě trampské a turistické výpravy se svým obsahem stále více přibližovaly původnímu významu slova skaut. Každý týden bojový a průzkumnický výcvik

v terénu, měsíčně noční, jednou za půl roku soustředění s využitím spojení různými dopravními prostředky, pozorování přesunů vojenské techniky a následného individuálního rozptýlení.

Samostatně se cvičila střelba v pouťových střelnicích, hod granátem a simulace střelby z atrapy lehkého kulometu.

Přes jednotlivce napojené na další skupiny předávali Zbojníci zprávy o rozmístění protiletadlových světlometů v okolí Prahy, kontakty na vládní vojsko a zjištění, zda se v továrně SOLO v Sušici nevyrobí chemické látky a bojové plyny. V dubnu 1941 zmátli jednotky německých horských myslivců přesouvajících se na jugoslávskou frontu tím, že zaměřili nebo zničili ukazatele směru a vytyčovací světla.

Příchodem Reinharda Heydricha a hlavně stanným právem po jeho smrti došlo k porušení odbojové sítě, ale již koncem roku 1942 došlo k propojení menších skupin a v r. 1943 k vytvoření Zpravodajské brigády označované stejnými písmeny ZB jako Zbojníci, kteří byli její první rotou ze čtyř tehdy existujících.

Od léta 1944 měla ZB přímé spojení Radou tří a její vysílačkou s Londýnem, měla buňky v jižních Čechách, na Mělnicku, Nymbursku, Velvarsku a jinde. Sbírala a předávala zprávy vojenské, průmyslové a transportní. Napojena byla na výsadek Calcium, Wolfram, 1. čs. partyzánskou brigádu Jana Žižky a především na Radu tří (R3).

Z původní dvanáctičlenné skupinky nedospělých chlapců

vyrostla velká vojensky organizovaná jednotka, jenom první praporek ZB měl více než 700 mužů.

V průběhu Pražského povstání jeho členové bojovali na

barikádách, obsazovali sklady munice, konali strážní službu. Po skončení bojů byly jednotky ZB vysílány do pohraničí, aby zajistily železniční tratě, vojenský materiál a udržovaly pořádek v sudetských okresech.

v politických procesech. Velitel Veleoslav Wahl byl popraven, mnozí další strávili léta ve vězení, případně byli donuceni emigrovat.

Pomník padlých jednotky ZB je umístěn v Praze 4 v ulici Na Jezerce.

VEZÍR

Po válce obdržela Zpravodajská brigáda a s ní 5. oddíl (nyní přístav) vodních skautů Praha Válečný kříž 1939–45, jednotlivci pak Junácký kříž Za vlast 1939–45.

Hlavní zdroje: Paměť národa
Pražský sborník historický
XXV/1992

PŘÍŠTĚ: ČESKÝ NÁČELNÍK ES-KYMAKŮ

Po r. 1948 byli však mnozí zakládající členové souzeni a odsouzeni

TERMÍNKA

2020

● TERMÍN

● AKCE

● MÍSTO

25. 1. 2020	Námořnický bál přístavu Eskadra	Ostrava
30. 1. – 2. 2. 2020	KRK 2020 – zimní víkend	Nejdek
13.–15. 3. 2020	KRK 2020 – jarní víkend	Cheb
3.–5. 4. 2020	Jarní sraz	Opava
17.–19. 4. 2020	KLŠVS – Zahajovací víkend	Jablonec nad Nisou, řeka Jizera
30. 4. – 3. 5. 2020	Skare	
30. 4. – 3. 5. 2020	KRK 2020 – vodácký víkend –	Ohře + Karlovy Vary
7.–10. 5. 2020	SEALs – jarní víkend	
15.–17. 5. 2020	KLŠVS – Víkend na divoké vodě	Roztoky u Křivoklátu
16. 5. 2020	O vorařskou houžev	Praha
17. 5. 2020	Kotorský závod	Liberec
23. 5. 2020	Pístovická střela	
5.–7. 6. 2020	KLŠVS – Víkend na plachtách	Jezero Poděbrady
19.–26. 7. 2020	AQUA 2020 – Slovenské vodno-skautské Jamboree	
7.–16. 8. 2020	KLŠVS – letní běh	Horažďovice
14.–23. 8. 2020	SEALs – letní běh	Zahájí
14.–23. 8. 2020	Námořní akademie – letní běh	
21.–29. 8. 2020	Lodní tesař	Seč
25.–28. 9. 2020	KLŠVS – Zkušební víkend	Praha – základna Křížek a Vltava
28. 9. 2020	Napříč Prahou – přes tři jezy	Praha
2.–4. 10. 2020	Námořní akademie – první víkend	
13.–15. 11. 2020	SEALs – závěrečný víkend	
13.–15. 11. 2020	Námořní akademie – druhý víkend	
20.–22. 11. 2020	Podzimní sraz VS	
22.–24. 1. 2021	KLŠVS – Závěrečný víkend	Jablonec nad Nisou
3.–6. 6. 2021	Navigamus	Most

elektronická KAPITÁNSKÁ POŠTA

METODICKÝ A INFORMAČNÍ ZPRAVODAJ HKVS

ČÍSLO 61, PROSINEC 2019

Vydává Hlavní kapitanát vodních skautů pro vnitřní potřebu.

Pozvánky, zprávy a fotky z vašich akcí do Kapitánské pošty můžete posílat na mail: kp@skaut.cz.

UZÁVĚRKA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA BUDE 10. 1. 2020.

Elektronickou Kapitánskou poštu si můžete stáhnout na adrese: vodni.skauting.cz/kapitanska-posta, kde je i verze pro tisk, nebo se na stejných stránkách přihlásit k jejímu odběru prostřednictvím emailu.

Pokud si přejete být zařazeni do databáze, vyplňte svůj email v příslušném formuláři. Pokud si nadále nepřejete eKP na svůj e-mail dostávat, stačí napsat na: odber-kp-pdf+unsubscribe@hkvs.cz.

Příspěvky, postřehy, připomínky, informace, pozvánky či fotky zasílejte na adresu: kp@skaut.cz.

Do tohoto čísla přispěli: Vladimír Cvrček – Vezír, Pavel Česák, Jan Fischer – Hvězdář, Miroslav Havlík – Mira, Jana Karaová – Kulda, Lenka Kopáčková, Petr Kos – Špagát, Martin Mráček – Alf, Marek Pleško – Marcus, Pavel Savin, David Svoboda – Cedník, Zuzana Špačková, Vodní skauti Přibyslav, rsfeva.cz

Fotografie uvnitř čísla: Martina Adamová – Sepka, Klára Čenovská - Chobot., Katka Hejduková, Klára Klinderová – Škvrně, Petr Kos – Špagát, Kristína Seidlová – Kika, Tomáš Oravec – Šamot, Zuzana Pozlovská – Pumpa, Peter Struckel, Petr Suchý – Škvarek, David Svoboda – Cedník, Zdeněk Špaček, Václav Zedínek – Vašek, Vít Zýka – Kvítek, Vodní skauti Přibyslav, rsfeva.cz, archiv Námorné akademie vodních skautov, archiv RETRA Brandýs

Foto na titulní straně: Bára Šocová

Redakční rada: Jana Karaová – Kulda, Klára Klinderová – Škvrně, David Svoboda – Cedník, Miroslav Havlík – Mira

Korektury: David Svoboda – Cedník • **Sazba:** Klára Klinderová – Škvrně

